

Vaertlinck *contact*

Tijdschrift van de genealogische en heemkundige kring Vaertlinck vzw - Willebroek

Vaertlinck *contact*

Abonnement: 20 euro door starting op ondervermeld rekeningnummer

ISSN 1782-2785

Koninklijke Bibliotheek van België - Wettelijk depot nr. D/2011/12484/5

Secretariaat

Vaertlinck vzw | p.a. René Pattyn | Molenweg 24 | B-2830 Willebroek

Contact

tel. GSM 0477 266 537 | rene.pattyn@telenet.be | www.vaertlinck.be

Praktische gegevens

Ondernemingsnummer 881 351 205

IBAN BE94 7512 0635 5214 | BIC AXABBE22

Erkende culturele vereniging Willebroek: culw083

De vereniging staat los van alle filosofische en ideologische strekkingen

Bestuursleden

Annie Van Dessel (Voorzitter)

Jan Peeters (Ondervoorzitter)

Gust Van Auwenis (Ere-voorzitter)

René Pattyn (Secretaris)

Guido Van Humbeeck (Penningmeester)

Leon Bernaerts

Natalie Geuens

Rik Van der kriecken

Vaertlinck vzw is lid van

Koninklijke Vereniging voor Natuur- & Stadschoon vzw

Colofon

Op de cover

De sluis van Willebroek in 1903 op een schilderij van Victor Gilsoul. Samen met de Sasse Vaart die Gent met de Westerschelde verbond, behoorde het Kanaal van Willebroek, de scheepvaartverbinding tussen Brussel en de Schelde, tot de belangrijke infrastructuurwerken onder het bewind van keizer Karel V.

Bron: De 25 dagen van Vlaanderen deel 9
Waanders Uitgevers

Editie

Jaargang 16 | nr. 2 | april-mei-juni 2021

Werkten mee aan dit nummer

René Pattyn
Annie Van Dessel
Leon Bernaerts
Jan Peeters
Antoine de Saint-Exupéry
Ward Goossens

Vormgeving

Natalie Geuens

Eindredactie

Annie Van Dessel
René Pattyn

Verantwoordelijke uitgever

Annie Van Dessel
Voorzitter
Tisseltsesteenweg 92
B-2830 Willebroek

Redactieadres

Molenweg 24
B-2830 Willebroek
info@vaertlinck.be
www.vaertlinck.be

ISSN 1782-2785

Koninklijke Bibliotheek van België - Wettelijk depot nr.
D/2011/12484/5

Alle rechten voorbehouden. Het overnemen van teksten of beeldmateriaal kan slechts gebeuren mits schriftelijke toelating van de auteur en vermelding van het tijdschrift Vaertlinck Contact, jaargang en nummer. Elke auteur is individueel verantwoordelijk voor de inhoud van zijn of haar artikel.

Voorwoord

Het is volop lente, alhoewel...

Toch al positieve geluiden, de kappers zijn terug open en op de terrassen mogen we mekaar opnieuw ontmoeten bij een lekker drankje. Minder besmettingen, meer vaccinaties. Samen hopen dat die 4de golf er niet komt. We kruisen onze vingers en wie wil brandt een kaarsje (of meerdere).

© avd 2020

Vanaf september 2021, openen wij terug ons documentatiecentrum, met beperkte maar veilige toegang: handen ontsmetten en maskertje dragen. Graag wel twee dagen vooraf een afspraak maken:

0474/420.565 of 0477/266.537 of 03/886.81.78

We hopen, samen met u op een heel fijne zomer, met heel veel nieuwe ontdekkingen en gezellige momenten ... liefst 'samen'.

De redactie

Inhoud

De eerste dame in Willebroek	02
mé nen bon (deel 2)	03
Heindonk, parochiekerken...	07
De Rhenus 127, een boot die ontplofte	11
Wapen van Willebroek en gemeentevlag	15
De plechtige wijding der Therisita te Willebroeck	17
Oud worden in deze tijd	18
Dubbele familienaam komt niet van de grond	19
Zetduiveltje	19
Ontsnapping en redding in 1944	20
Uit de oude doos	31
Dictum	32
Ere-en steunende leden	35
Advertenties	36

De eerste dame in Willebroek, meer vrouw op straat!

Op 8 maart 2021 – internationale vrouwendag – verscheen de eerste vrouw in het Willebroekse straatbeeld! Tenminste, ze kreeg een 'plein' naar haar vernoemd... het Alida Peetersplein.

Het nieuwe plein werd die dag ingehuldigd door schepen Ronny Somers.

Op de site van de voormalige papierfabriek Louis De Naeyer, verscheen de laatste paar jaar een nieuwe woningzone. Met straten uiteraard – en die straten moesten een naam krijgen, vandaar ...

Maar wat wij als Vaertlinck ook heel belangrijk vonden ... werd eveneens gelijktijdig gerealiseerd.

Huidige en toekomstige generaties moeten zich niet langer afvragen...

Euh? Wie was die vrouw? Wat deed ze voor belangrijks in Willebroek?

Er wordt een informatiebord bijgeplaatst met heel wat historische uitleg.

Iedereen kan dus vernemen wat zij betekende en ooit deed voor onze gemeente.

Hopelijk treden nog vele – reeds overleden - vrouwen in haar voetstappen ...

Wij zijn het gemeentebestuur zeer erkentelijk!

Mogen wij hopen dat eveneens aan alle bewaard gebleven historische gebouwen, in de loop van de tijd, ook geschiedkundige informatieborden worden geplaatst? Zo blijft ons patrimonium in de herinnering van velen. Alvast onze hartelijke dank!

Annie Van Dessel

Alida Peeters

4 december 1843 – 11 juni 1923

Het Alida Peetersplein werd vernoemd naar **Alida Peeters**, een vrouw die een belangrijke rol speelde in de geschiedenis van Willebroek. Alida Peeters werd geboren op 4 december 1843. Ze is de dochter van notaris en gemeentesecretaris Eduard Peeters uit Willebroek. Op 12 april 1866 trouwde ze met **Louis de Naeyer**, die de papierfabriek De Naeyer oprichtte en later ook burgemeester van Willebroek werd. Alida Peeters heeft heel wat verwezenlijkt in Willebroek. Door haar toedoen werd na het overlijden van hun enige zoon (Eduard De Naeyer) de **kinderkribbe** opgericht. Na de zware cholera-epidemie in 1891 zorgde ze in 1905 voor de inrichting van het **godsgasthuis** Louis de Naeyer (hospitaal en moederhuis).

Na het overlijden van haar man in 1902 bestuurdde zij tot 1907 rechtstreeks de lokale fabrieken en bijhuizen. Toen in 1907 de naamloze vennootschap werd opgericht, zetelde zij in de raad van beheer. Dat deed ze tot aan haar dood. Ze kreeg tijdens die tijd met een aantal rampen te maken. Tijdens een zwaar ongeval in de fabriek in 1906, lieten vier werknemers het leven. Bij het begin van de Eerste Wereldoorlog werd de fabriek zwaar vernield door de Duitsers.

Alida Peeters stierf in 1923 op 79-jarige leeftijd. Ze werd begraven in de familiegrafkapel op de gemeentelijke begraafplaats. Op de plaats van de toenmalige papierfabriek wordt momenteel een nieuwe woonverkaveling voorzien.

Alida Peetersplein

Vanuit de adviesraad werd meermaals aangedrongen om nieuwe straten ook naar vrouwen te vernoemen. Het gemeentebestuur besliste daarom in 2018 om het centrale plein in deze nieuwe verkaveling aan Alida Peeters te wijden. Dat maakte het Alida Peetersplein de eerste straatnaam in Willebroek die vernoemd werd naar een vrouw.

Meer vrouw op straat

 da's Willebroek

Willebroek
Louis De Naeyer, een Monument,
Karel De Decker, 2005

40/45

want aan 't verleden komt geen einde...

HOE
BELGIË
OVERLEEFDE...

2

VAN BEZETTING EN BEVOORRADING

mé nen bon... (2)

Zijn de problemen qua graan en aardappelen in meer of mindere mate van de baan; voor de andere levensmiddelen wordt de situatie echter slechter naarmate de oorlog aansleept...

GEEN BOTER BIJ DE VIS

Het vleesrantsoen dat in 1940 nog 90gr per dag en per persoon bedraagt, is in juli 1942 geslonken tot 20gr. Uren vóór de winkel opengaat, schuift men geduldig aan. De rantsoenen boter en margarine bereiken zelfs het allernoodzakelijkste minimum niet, maar zelfs dat wat met zegels kan gekocht worden, is in de winkels vaak niet voorradig.

Melk, groenten, eieren en fruit zijn weliswaar niet gerantsoeneerd. Volle melk is voor kinderen, zieken en zwangere vrouwen voorbe-

houden. In vele gevallen kan de vastgestelde hoeveelheid echter slechts in gecondenseerde- of poedervorm verkregen worden. Overige burgers moeten zich tevreden stellen met afgeroomde melk (zgn. fluitjesmelk). Ook het rantsoen eieren dat voor kinderen en zwangere vrouwen bestemd is, kan amper gevonden worden.

Sporadisch vindt men ook groenten en fruit tegen officiële prijzen. Koffie, chocolade, cacao, rijst en olie zijn al helemaal uit de handel verdwenen. Koffie wordt echter vervangen door gebrande gerst, mout genaamd.

Maar tijdens de zomermaanden wordt het suikerrantsoen wel verhoogd om de bevolking in de gelegenheid te stellen... confituur te maken.

DE WONDERBARE VISVANGST

Voor de gewone man bestaat verse vis alleen nog in zijn verbeelding. Hij moet zich tevreden stellen met gedroogde vis... Maar in het najaar 1942 geschiedt het 'wonder'! De Belgische vissers halen een enorme vangst binnen van ongeveer 40 000 ton haringen. Het land wordt overspoeld met haringen. Huizen, treinen, trams, wagens, de mensen zelf; het ruikt in de winter allemaal naar haring...

In de vismijn met de schop in bakken gegooid...

Haring is de rijkdom van de oorlogstafels, men eet haring 's morgens, 's middags en 's avonds.

Dankzij deze visvangst zijn duizenden mensen levend uit de oorlog gekomen. Zelfs de kranten geven –naast andere culinaire raadgevingen-, recepten om haring te bereiden of om afwisseling te brengen in het haringmenu.

Haring en rolmops

De haring leidt tot vele culinaire mogelijkheden : hij laat zich rooken, koken, braden en als men hem op de juiste wijze behandelt, ook voor de fijnere keukens pasklaar maken.

De beste genoot van den haring is de aardappel. Men kan dezen in de schil koken en bijharing in allerlei nuances opdienen. De zure haring b.v. is met aardappelen in de schil bijzonder smakelijk; de schotel versiert men met citroen- en radijsschijven.

Zeer goed smaken ingemaakte haringen, waaraan men ajuin, azijn, peper en een zuren appel toevoegt. Hierbij worden aardappelen met gewelde boter opgediend.

De rolmops — dat is een met ajuin en augurken gevulde haringfilet — kan nog wat fijner gemaakt worden door deze met mayonaisse te bedekken en verschillende soorten augurken te nemen. Om aan tweeërlei smaak tegemoet te komen, kan men op den grooten schotel een kleinen plaatsen, die rolmopsen van een ander soort inhoudt. Of men kan haringfilets en rolmopsen tezamen op een schotel met aardappelen en lichtbruin-gebakken ajuinenringen leggen.

DE NIEUWE KLEREN VAN DE KEIZER

Eetwaren op de bon, maar dat geldt ook voor textiel en schoeisel. Hier is geen sprake van bonnen maar van punten. Het aantal punten waarop men recht heeft, wordt bepaald volgens de leeftijd en het geslacht.

Zes verschillende kaarten worden uitgereikt:

Kaart A	Mannen > 15 jaar	80 punten
Kaart B	Vrouwen > 15 jaar	80 punten
Kaart C	Jongens (3 tot 15 jaar)	100 punten
Kaart D	Meisjes (3 tot 15 jaar)	100 punten
Kaart E	Kinderen (1 tot 3 jaar)	100 punten
Kaart F	Zuigelingen	150 punten

En wat kan er zoal mee gekocht worden??

Herenkostuum (+gilet)	80 punten
Winteroverjas	120 punten
Lange broek	28 punten
Rok	18 punten
Wintermantel	75 punten
Kleed	47 punten

In bepaalde gevallen worden supplementaire punten uitgereikt. Bij sterfgeval kunnen de naaste bloedverwanten rouwkleding bekomen, zwangere vrouwen hebben recht op een kleed (of stof) en verloofde paren die in het huwelijk gaan treden, krijgen de mogelijkheid zich een uitzet aan te schaffen.

Maar met de dag worden de op de bon geplaatste textielproducten toch schaarser. De linnenkast geraakt leeg... Ondergoed en klederen worden gedragen tot ze op de draad versleten zijn en al tientallen malen versteld. Dagelijks brengen huismoeders uren door met naai- en breiwerk om echtgenoot en kinderen vrij behoorlijk gekleed naar werk en school te sturen.

Bovendien komen er meer en meer ersatzstoffen op de markt waarvan de kleur en snit niet bepaald aan de eisen van elegantie beantwoorden.

Er ontstaat een nieuwe mode: vrouwen verschijnen op straat zonder hoed en zonder kousen!

Anderen verven hun benen met een goedje van bedenkelijk allooi (o.m. koffiegruis), dat wanneer het regent als een vieze smurrie in de schoenen wegdrijft. Echte lederen schoenen zijn trouwens zeldzaam en peperduur. Er ontstaat een rage rond houten schoenzolen.

ALS DE NOOD HET HOOGST IS...

Opgelapte kleren, schoenen en linnen-goed; het vaak onvindbaar worden van huishoudelijke producten zoals potten, pannen, steenkolen, voedsel... Meer en meer beginnen de weeën van oorlog en bezetting op de bevolking te wegen. Wanneer de burger zijn vastgesteld rantsoen levensmiddelen kan bekomen en verbruikt, beschikt hij dagelijks over 1 200 tot 1 300 calorieën, terwijl iemand die geen bijzondere lichamelijke inspanning doet, per dag 2 400 calorieën nodig heeft.

Maar de Belg houdt stand! Maar hiervoor heeft hij zijn vindingrijkheid, zijn werkracht en de hulp van liefdadigheidsinstellingen en de zwarte markt nodig.

Bedrijven en fabrieken stellen gronden ter beschikking voor hun personeel dat het voor eigen rekening mag bewerken. In vele ondernemingen worden tegen voordelige voorwaarden maaltijden, voedingswaren, kledingstukken en schoeisel aan de werknemers uitgedeeld. Officieel zijn de lonen bevroren maar dankzij een premiestelsel en voordelen in natura stijgen de lonen. En dan zijn er nog de liefdadigheidsinstellingen, het Rode Kruis, het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn en... Winterhulp.

WINTERHULP

Met het doel de ergste noden van behoeftigen te lenigen, wordt op 29 oktober 1940 Winterhulp opgericht.

De goederen worden bijeengebracht door giften en initiatieven van privépersonen, tombolaopbrengsten, liefdadigheidsfeesten, toelagen van de overheid en op de zwarte markt aangeslagen waren.

De naam 'Winterhulp' wekt bij de bevolking echter wantrouwen gezien de Duitstalige gelijkaardige instelling 'Winterhilfe' (zie onderstaand kaderstukje).

En hoewel de instelling niet in de gunst staat van het groot publiek, helpt Winterhulp ontelbare behoeftigen. Ze organiseert soepbedelingen en maaltijden in de volkskeukens, vooral in

de grote steden waar het voedselgebrek het meest nijpend is. Ze zorgt ook voor de distributie van melk, broodbonnen en kolen en ze legt zich speciaal toe op de hulp aan kinderen die - nog meer dan de volwassenen- de nadelen van de voedselschaarste ondervinden.

Naast de dagelijkse kom soep worden levertraan, afgeroomde melk, chocolade, sinaasappelen, beschuiten, wortelen en vitaminen D verdeeld onder kinderen bij wie ondervoedingsverschijnselen aanwezig zijn.

Winterhulp richt zelfs kinderkolonies op tijdens de vakanties en ook tijdens het schooljaar.

Maar al de activiteiten van de liefdadigheidsinstellingen, het sociaal dienstbetoon van bedrijven en ondernemingen, het initiatief van duizenden mensen die aardappelen, groenten, konijnen, kippen en dies meer kweken, blijven toch ontoereikend om de ganse bevolking te voeden en om haar het minimum aantal calorieën te verschaffen.

Voor velen en om zichzelf en zijn gezin in leven te houden, heeft de Belg helaas maar één uitweg: de zwarte markt!

(wordt vervolgd: de zwarte markt)

Bewerking naar 'België in de Tweede Wereldoorlog' (Uitg. de nederlandse boekhandel). Met toestemming tot bewerking en publicatie voor Vaertlinck Contact van de huidige Uitgeverij Pelckmans Uitgevers

Het is zonder meer duidelijk dat Winterhulp niet tot stand kon komen zonder de goedkeuring of zelfs op initiatief van de Duitse bezetter.

Die wist dat hij als bezettende macht de ravitaillering van het land niet kon verzekeren en –om dit gedeeltelijk te verbergen-, werd beroep gedaan op de hulpverlening.

Niettemin waren de (al dan niet vermeende) banden van Winterhulp met de Militärverwaltung (militair bestuur) toch voldoende om aanvallen te motiveren in de clandestiene pers en radio Londen onder het motto: 'secours d'hiver – secours d'Hitler'. Dit veroorzaakte een vermindering van de giften, zodat de Schatkist aanzienlijker moest tussenkomen

Ook al kon men Winterhulp weinig of niets verwijten, toch bleef de organisatie, na de bevrijding in de toen heersende sfeer, verdacht. Zowel de naam van de organisatie als de onvermijdelijke afspraken met de bezetter, werden negatief beoordeeld.

Tenslotte hernamen de verschillende hulpverleningsorganisaties hun vooroorlogse zelfstandigheid en 'Winterhulp' verdween van het toneel.

Ward Goossens

Heindonk

Parochiekerk Sint-Jan-Baptist en Sint-Amandus

Sinds 1976 maakt de zelfstandige gemeente Heindonk deel uit van de fusiegemeente Willebroek. De parochiekerk is gelegen op het pittoreske dorpsplein op de as Hazewinkelstraat en ligt nabij de samenvloeiing van de Dijle en de Nete in de Rupel. Het kerkgebouw is een neogotisch bouwsel. Een driebeukige kerk van zes traveeën(*) met een koor van twee rechte traveeën en een driezijdige sluiting. Gebouwd van 1854 tot 1856 naar een ontwerp van architect Fernand Berckmans, geboren te Antwerpen op 3 augustus 1803 en aldaar overleden op 1 oktober 1854. De parochiekerk is gekadastreerd Willebroek, Afdeling 3, Sectie B, Perceelnr. 37A (enkel de kerk). Heden is de kerk eigendom van de kerkfabriek Willebroek Sint-Niklaas.

Dit gebouw is niet beschermd maar wel beschreven als bouwkundig erfgoed. Het is wel erg beschadigd in de Eerste Wereldoorlog. De toren zou heropgebouwd zijn. Het gebouw is opgetrokken uit baksteen en witte natuursteen, onder één zadeldak. Het interieur is bepleisterd en geschilderd met spitsbogen op kapiteelloze zuilen. Het meubilair is veelal neogotisch uit de tweede helft van de 19de eeuw.

Ecce Homo van gepolychromeerd hout van circa 1700, beeld van de Heilige Joannes de Doper (18de eeuw) en de Heilige Cornelius (eerste helft 19de eeuw) van hetzelfde materiaal. De voorgevel is voorzien van glasramen uit 1929.

De kerk is van het eenvoudige basilicaal type met een schip en twee zijbeuken onder een zadeldak.

(*) *Travee*: 1. Tussenruimte, vlak van een gewelf tussen twee opeenvolgende steunpunten, inzonderheid in een kerk tussen de bogen van het schip. 2. Verticaal vlak van een gevel tussen kolommen, pilasters, enz. (volgens Verschueren, Groot Encyclopedisch Woordenboek).

- Agentschap Onroerend Erfgoed, 2020 – Parochiekerk Sint-Jan-Baptist en Sint-Amandus.

- Bouwen door de eeuwen heen in Vlaanderen – Provincie Antwerpen, arrondissement Mechelen, kanton Mechelen, 13n 2.

- Foto: René Pattyn, 2021.

We vonden ook een schenkingsakte van Mevrouw Emilia Olympia Maria Antoinetta, gravin d'Oultremont de Warfusée aan de kerkfabriek en aan de gemeente Heindonk. De akte wordt weergegeven in de oorspronkelijke vorm.

Akte nr 29 van 26 november 1877.

“Heden vijftienden november achttien honderd zeven en zeventig, voor Ons Joannes Baptista De Pauw, notaris ter residentie der stad Mechelen, provincie Antwerpen, verscheen Mijnheer Joannes Cornelis Josephus Waegemans, zaakwaarnemer, wonende te Antwerpen, handelende als volmagtig die, van ‘t gene nagemeld van Mevrouw Emilia Olympia Maria Antoinetta,

gravinne d'Oultremont de Warfusée, douarière van Mijnheer Victor Josephus Ghislenus van der Linden, Baron d'Hooghvorst, grondeygenaresse, zonder beroep, gedomicilieert te Luyck, wonende thans ter Sint Joos ten Noode, krachtens hare procuratie in minnut gepasseerd door de notaris Henricus Scheyven, te Brussel verblijvende, den derden october van 't loopend jaer, van welke procuratie een authentiek afschrift zal blijven gevoegd aan de tegenwoordigen akte. Welke heer comparant bij deze voor en in naem zijner voormoemde magtgeefster doet gifte onder de levende 1° aan het fabriek der kerke van de gemeente Heyndonck, van het nummer zevenendertig a der wijk B van het cadaster dezer gemeente, met alle de rechten welke zouden kunnen competeren aan de geefster der nummers tweeveertig, dryenveertig en veertig a der wijk B van dezelve gemeente inhoudende gezamentlijk eenenveertig aren vijfennegentig centiaren 2° aan de gemeente van Heyndonck van het nummer negenendertig a der wijk B van het cadaster dezer gemeente verklarende den heere comparant dat hetgene bij deze aan het kerkfabriek van Heyndonck gegeven onder het nummer zevenendertig a der wijk B bestaat in eenen grond of erve waerop staet gebouwd de kerk, groot deze (erve) zes aren vijftig centiaren met alle de rechten welke aen de geefster zouden kunnen competeren. Dat de andere nummers van dezelve wijk B aen voormeld kerkfabriek bij deze gegeven bestaen, te weten: 't nummer twee en veertig in eenen vijver groot dry aren zestig centiaren, 't nummer dry en veertig in eenen vijver groot twee aren vijftachtig centiaren en het nummer veertig a in eenen hof groot vijf en dertig aren vijftig centiaren. En dat hetgene onder nummer negen en dertig a van wijk B bij deze gegeven aen de gemeente Heyndonck behelst eene erve groot dry aren zestig centiaren, waerop staet een huis en gebouw zijnde de pastory. Om door voormelde kerkfabriek en gemeente Heyndonck respectievelijk van de goederen aen dezelve bij deze gegeven te worden genoten in vollen eygendom en vry bezit, op last er van voortaan te betalen de openbare belastingen, ieder van de goederen bij deze ontvangen. Den heer comparant verklaerd dat de voorschreven bij deze gegeven goederen zijn vry en onbelast van renten, cijzen of andere hypothecaire bellemmeringen dat de zelve aen de geefster toebehoren uyt hoofde der nalatenschap haers vaders Mijnheer Emilius Carolus Desiderius Antonius Josephus graef d'Oultremont de Wegimont et Warfusée, overleden te Saint Georges den vieren twintigsten augusty achttien honderd eenenvijftig, welken heer graef haer die goederen onder andere had gelaten en toegeschreven bij zijn eygenhandig testament gedagteekend van Warfusée zeven July achttienhonderd dry en veertig, waervan het relaes der registratie volgt. Enregistré à Verlaine le quatorze juin 1800 cinquante trois, volume 4 folio 58, recto case 1re, reçu pour droit cinq francs neuf centimes et pour les additionnels un franc cinquante trois centimes contenant sept rôles et demi et un renvoi. Le receveur (sig) Bourguignon. Van welk testament de wederlegging is bevolen ten kantore van den notaris Lambert te Saint Georges by bevel van den heer voorzitter der rechtbank van eersten aanleg zitting houdende te Hoei de dato negen juny achttienhonderd dry en vijftig. Zijn hier terzaken gekomen en medeverschenen: A) d'heer Carolus De Coninck, landbouwer te Heyndonck wonende, tresaurier van het kerkfabriek van Heyndonck, handelende alhier in deze laatste hoedanigheyd den welken verklaerd bij deze te aenveerden voor en ten profyte van 't zelve kerkfabriek de gifte bij deze aen dit kerkfabriek gedaen. En B) de heeren Josephus Verbruggen, Franciscus Saerens, landbouwers, schepenen der gemeente Heyndonck, Carolus Verheyden ook landbouwer en Victor Saerens, herbergier en landbouwer, deze twee laetste leden van den gemeenten raed van Heyndonck, alle te Heyndonck woonende, handelende deze

vier gezamentlijk voor en in naem der gemeente Heyndonck. Dewelke verklaren bij deze te aenveerden voor en ten profyte der zelve gemeente Heyndonck de gifte haer bij deze gedaen. Voormelde aenveerdigen zijn gedaen onder voorbehouding der goedkeuring van de bevoegde overheyd aan dewelke de tegenwoordige zal onderworpen worden zynde de begiftigde door den heer comparant bij deze gedispenseert van de notificatie der gemelde voorlopige aenveerdigen.

De kosten en rechten ter oorzake dezer gifte te geryzen zullen betaeld worden door het kerkfabriek en door de gemeente voormeld. Waeraf akte gedaen en gepasseert te Mechelen, ten kantore mijns notaris, in de tegenwoordigheid van Joannes Brees, koperslager en van Petrus Josephus Meyaerts, schoenmaker, beyde te Mechelen woonende, getuygen die de tegenwoordige akte met den heere comparant mandataris en de intervenanten acceptanten benevens ons notaris hebben ondertekend naer voorlezing van alles gedaen (geteekend) J. Waegemans, C. De Momry, J. Verbruggen, J. Saerens, C. Verheyden, V. Saerens, J. Brees, P.J. Meyaerts, J. De Pauw, notaris (relaas der registratie), geregistreerd twee bladen zonder verzending te Mechelen, den zeventienden november 1877, ontvangen twee francs twintig centiemen, vol 284 fol 69 v5. De ontvanger (geteek.) E. De Lange.

Afschrift van 't aangehecht stuk. L'an Mil huit cent soixante dix sept le trois octobre, devant nous Henri Scheyven, notaire résident à Bruxelles a comparu Madame Emilie Olympia Marie Antoinette comtesse d'Oultremont de Warfusée, douarière de Monsieur Victor Joseph Ghislain van der Linden baron d'Hooghvorst, propriétaire sans profession domicilié à Liège demeurant actuellement à Saint Josse ten Noode Laquelle déclare par les précités donner pouvoir à Monsieur Jean Corneille Joseph Waegemans, agent d'affaires, demeurant à Anvers à l'effet de, pour elle et en son nom faire donation entre vifs, 1° à la fabrique d'église de la commune de Heyndonck du numéro 37a de la section B du cadastre de cette commune, avec tous les droits qui pourraient compéter à la donatrice. Des numéros 42, 43 et 40a de la section B de la même commune contenant ensemble quarante et un are quatre vingt quinze centiares.

2° à la commune de Heyndonck du numéro 39a de la section B du cadastre de cette commune Stipuler les charges, clauses et conditions auxquelles le mandataire trouvera ...? de faire la dit donation. Stipuler l'entrée en jouissance, recevoir toutes sommes à donner ou retirer bonne et valable quittance, subroger les donataires dans tous les droits de la donatrice. En général faire tout ce qui sera utile aux intérêts de la constituante, faire et régner tous actes substitués. Dont acte fait et passé à Saint Josse ten Noode sur projet en présence de Felix Van Belle demeurant à Bruxelles et Charles Carmoy demeurant à Schaerbeek témoins requis. Et après lecture, la comparante a signé avec les témoins et nous notaire (suivent les signatures).

Enregistré à Bruxelles le cinq octobre 1877, vol 687 fol 31 v°7 (sans renvoi) reçu deux francs vingt centimes, le receveur sign. Moureau. Pour expedition conforme (sign) Henri Scheyven. Voor gelijkvormig afschrift (geteek.) De Pauw notaire."

Wie was mevrouw Emilia Olympia Maria Antoinetta, gravin d'Oultremont de Warfusée?

Emilia Olympia Maria Antoinetta werd geboren in het kasteel van Wégimont op 11 oktober 1818, was het derde van de vier kinderen van Emile-Charles d'Oultremont en Marie-Charlotte de Lierneux de Presles (1850), zij behoorde tot een familie van hoge Belgische adel en werd opgevoed in het kasteel

van Wégimont, later in het kasteel van Warfusée. De opvoeding bestond uit aristocratische grandeur en traditioneel geloof.

Op latere leeftijd aanvaardde zij het gearrangeerde huwelijk met Victor van de Linden, Baron d-Hooghvorst en zoon van generaal Emmanuel van der Linden d'Hooghvorst, uit een bekende Leuvense familie. Het huwelijk vond plaats te Luik op 19 oktober 1837, uit dit huwelijk krijgen zij vier kinderen. Haar vader werd benoemd tot Gevolmachtigd Minister van België bij de Heilige Stoel. Emilia woonde vijf jaar in Rome (1839-1844).

Zij keren terug naar België en gaan wonen in het kasteel van Warfusée. Ze gaat op zoek naar spirituele vooruitgang en vertrouwt zij op pater Frédéric Bossaert (1803-1867), deze was rector van de Jezuïeten in Luik.

Haar man Victor d'Hooghvorst stierf op 10 augustus 1847 aan een kwaadaardige koorts opgelopen tijdens een jacht in de Pontijnse moerassen (Rome). Begin 1848 keert Emilia terug naar Italië.

Op 8 december 1854 verkondigt paus Pius IX plechtig het dogma van de Onbevleete Ontvangenis, Emilia voelde zich vervuld van groot geluk en oneindige gratie en gaat de religie binnen. Op 21 november 1855, nog informeel, creëert ze om haar heen, in haar appartement, een religieuze gemeenschap. Het zal de naam Sociëteit van Maria-Réparatrice dragen.

Emilia werd geboren 11 oktober 1818 in het kasteel van Wégimont. Overlijdt op 17 december 1878 in Florence (Italië). Emilia d'Oultremont, religieus en stichteres, droeg de naam van Moeder Marie de Jésus. Zaligverklaard op 12 oktober 1997 door Joannes Paulus II. Wordt vereerd door de rooms-katholieke kerk op 22 februari. Zij droeg een sluier en een witte jurk, blauw scapulier met een gouden hart op de borst.

Bronnen:

Notarius Belgicus, Familia et Patria, 8120 Handzame, 1979.

Wikipedia: Emilie d'Oultremont.

Rijksarchief Beveren, Kruibekesteeweg 39/1, 9120 Beveren.

René Pattyn

*Dorpsplein Heindonk,
foto René Pattyn, 2021*

De Rhenus 127, een boot die ontplofte

Toevallig online gevonden en gelezen omdat ik mij een familieverhaal herinnerde...

Het verhaal van de jongere broer van mijn grootmoeder. Jan Teugels, geboren te Blaasveld in 1908. Hij hoorde deze ontploffing gebeuren. Jan Teugels zat in de volgende boot. Hij vertelde veel over zijn belevenissen tijdens Wereldoorlog II, volgens het verhaal van zijn dochter Marie-José Teugels († 13/10/2018).

Dit verhaal werd mij verteld in september 2016. Na het aanhoren van dit drama, gaan we verder op zoek.

De namen van de boot: eerst Rhenus 127 daarna genoemd (na berging) Henreau en in 2011 met naam Speedo door Geval Shipping Ltd.; naar Nicosia in Cyprus gebracht en in gebruik genomen.

Rhenus 127 (voor de ontploffing)

Willemstad, vestingstad, beschermd stadszicht in 1970

Soldaat Jan Teugels wordt na korte tijd oorlog, krijgsgevangen genomen, regio Oost-Vlaanderen. De Belgische krijgsgevangenen werden verzameld in grote openbare gebouwen of fabrieken. Daar moesten ze overnachten en wachten op transport richting de krijgsgevangenenkampen. Men moest grote afstanden te voet afleggen en daarna moesten sommigen met de trein verder. Anderen werden vervoerd in grote schepen.

De ramp bij Willemstad met de Belgische krijgsgevangenen.

“Tijdens één van die transporten per schip liep het fout. De Belgische krijgsgevangenen werden in groepen ingedeeld om naar Nederland te gaan. Deze krijgsgevangenen konden al vermoeden dat de eindbestemming Duitsland zou zijn, maar dat werd door niemand bevestigd. Eind mei kwamen ze aan in Walsoorden (Hulst, Zeeland). Daar lagen binnenschepen, klaar om de Belgische krijgsgevangenen te transporteren. De schepen waren enkele dagen daarvoor gebruikt om steenkool te vervoeren en ze waren dus nog vuil en zwart door de steenkool. Het inschepen gebeurde op verschillende tijdstippen. Degenen die aan boord gingen, kregen één brood per twee personen. De soldaten moesten zich naar het ruim begeven, ze mochten niet op

het dek staan. Er kwamen steeds meer soldaten bij en het ruim werd volledig gevuld. Als het ene schip volgeladen was, begon men aan het volgende. De krijgsgevangenen stonden daar opeengepakt, bang voor wat er zou gebeuren bij hun aankomst in Duitsland.

Men vermoedt dat op 30 mei 1940 de schepen vertrokken. Er zouden vier schepen (Rijnaken genoemd) de krijgsgevangenen vervoeren. Na het eerste schip volgde de Rhenus 127. Dit schip trok het derde schip met een kabel mee. Daarachter volgde op een grotere afstand nog een vierde schip. Na een tijdje kregen de krijgsgevangenen het benauwd in het ruim: het werd warm en de soldaten hadden dorst. Sommigen hadden

de moed om te vragen of het luik open mocht. De Duitse soldaten reageerden niet op hun verzoeken. Op de Rhenus 127 daarentegen konden de Belgische soldaten van het ruim naar het dek gaan. De sfeer was daar beter en de soldaten konden zelfs slapen op het dek. De krijgsgevangenen op de andere schepen hoorden dit en zij wilden ook wel eens naar het dek gaan. Volgens de Duitse soldaten zouden de luiken niet sterk genoeg zijn om deze massa soldaten op het dek te laten lopen, maar ze deden toch een gedeeltelijke toegeving. De krijgsgevangenen konden even een frisse neus halen en hadden hier geen haast bij. De Duitse soldaten moesten even dreigen om alle krijgsgevangenen terug naar het ruim te drijven, maar ze gaven dan wel drinkwater aan de krijgsgevangenen. Op de avond van 30 mei om 19u liep het fout. De schepen bevonden zich vlakbij het stadje Willemstad in Nederland. Plots bleek de Rhenus 127, het tweede schip, op een magnetische mijn te zijn gevaren die explodeerde. Vele soldaten werden overboord geslingerd en probeerden zich boven water te houden, wat niet gemakkelijk was aangezien ze hun volledige militaire uitrusting aan hadden. Andere soldaten zonken samen met de opengescheurde boot naar de bodem. Overall was er paniek. De ontploffing van de mijn werd ook gehoord in het ruim van het volgschip. De krijgsgevangenen wilden weten wat er gebeurd was. In het stadje Willemstad had men de ontploffing ook gehoord. Mensen verzamelden zich aan de haven en dachten na hoe ze konden helpen. Ondertussen waren er al vele mannen verdronken. De luchtbeschermingsdienst, de dorpscommandant en de vissers van Willemstad kwamen in actie om de drenkelingen te redden. De luchtbeschermingsdienst zorgde voor hulpverleningsmateriaal. De dorpscommandant en de vissers voeren met hun schepen naar de drenkelingen om hen te redden. De drenkelingen waren zo talrijk dat men niet wist wie eerst te helpen. De reddingsoperatie werd er ook niet makkelijker op gemaakt: door de ontploffing was er een

olielek in de Rhenus 127 en de weggelopen olie maakte het de krijgsgevangenen moeilijk om zich ergens aan vast te houden zonder weg te glijden. Willemstad kwam in actie zodra de eerste bootjes met de krijgsgevangenen aan de steiger kwamen. De gewonden werden eerst in de hoofdstraat van het stadje gelegd. Daarna werden ze in verschillende woningen ondergebracht waar ze verzorgd konden worden, in afwachting van ambulances. De inwoners van Willemstad probeerden alles te doen wat ze konden. Wanneer het middernacht werd, waren de meeste zwaargewonden naar een ziekenhuis gebracht.

Wanneer de rust de volgende dag terugkeerde, stuurden de Duitsers een groep Feldgendarmetrie. Zij moesten de gezonde krijgsgevangenen verzamelen en terug op de overige boten laten inschepen. De Belgische krijgsgevangenen zagen dit niet zitten en sommigen kozen het hazenpad. Zelfs tijdens de ramp waren er al krijgsgevangenen die hun kans zagen om weg te zwemmen en zo te ontsnappen. Op de middag van 31 mei 1940 vertrokken de overige twee boten met de overige Belgische krijgsgevangenen naar Duitsland. De krijgsgevangenen moesten hun reis met de trein verder zetten naar de krijgsgevangenkampen. De ramp met de Rhenus 127 heeft aan ongeveer 166 mensen het leven gekost. Ieder jaar wordt deze ramp nog herdacht. De Rhenus 127 werd eind augustus 1940 uit het water gevist. Na de berging van het schip, besliste men om het schip te herstellen. Het herstelde schip voer onder de naam Henrean in Roemenië. In 2011 werd het schip overgebracht naar Nicosia in Cyprus en droeg toen de naam Speedo. Zou het verongelukte schip na meer dan 80 jaar nog ergens ronddobberen? We hebben het niet meer teruggevonden.

Bron: http://www.stalag17b.com/Docs/Belgian_POWs_Stalag_XVIIIB.pdf

Jan Teugels, vertelt aan zijn familie een gelijklopend verhaal als hierboven beschreven. Zijn dochter Marie-José kan het decennia later, in oktober 2017, nog exact navertellen.

Dochter Marie-José vertelt: "Onze pa Jan, krijgsgevangene, wordt per steenkolenboot naar Duitsland gevoerd. Hier is het geluk met hem. De steenkolenboot die voor hen vaart, loopt op een mijn en ontploft, er zijn heel veel slachtoffers. Zijn boot komt ongedeerd in Duitsland aan. Bij hun aankomst zien de gevangenen even zwart als de steenkolen die de boot normaal vervoerde. Jan wordt in Duitsland aan het werk gezet bij boer Strauss vlakbij Stuttgart. Hier had hij het gelukkig heel goed. Hij kreeg voldoende te eten, elke dag was er wel vlees en ook de lekkere boerenboter, hij heeft geen honger geleden daar.

In januari of februari 1941 wordt Jan vrijgelaten. Hij keert terug naar Blaasveld en negen maanden later wordt zijn jongste zoon, Julien, geboren, in oktober met Willebroek Jaarmarkt" (de laatste maandag van oktober).

Familie Jan Teugels - Rosa De Smedt

Vlnr: Wilfried (zoon), zittend Rosa (moeder), Jan (vader), Marie-José (dochter), Julien (zoon)

Hieronder volgt de namenlijst van militairen uit Mechelen en omstreken, omgekomen bij de scheepsramp met de "Rhenus 127":

Antoon Jozef DE BACKER, °10 juni 1905 in Kruibeke, maar wonende in Mechelen. Gehuwd. Eerste sergeant-wachtmeester. Officiële datum van overlijden 7 juni 1940 in Willemstad (akte 76/1940) en aldaar op het Eerehof begraven.

Florimond BAETENS, °13 november 1913 in Duffel en er wonende. Landbouwer. Ongehuwd. Soldaat. Officiële datum van overlijden 7 juni 1940 in Willemstad (akte 64/1940) en aldaar in een enkelgraf begraven. Later overgebracht naar het Eerehof.

Frans Domien CASTEELS, °25 april 1915 in Breendonk en wonende in Tisselt. Gehuwd. Soldaat. Cementbewerker. Officiële datum van overlijden 6 juni 1940 (akte 52/1940) in Willemstad. Aldaar begraven. Later overgebracht naar het Eerehof.

Theofiel CEULEMANS, °30 juli 1912 in Bonheiden en er wonende. Gehuwd. Metselaar. Soldaat in het 5e linieregiment. Officiële datum van overlijden 30 mei 1940 in Zuid-Beijerland (akte 11/1940). Aldaar begraven op de Algemene Begraafplaats. Later overgebracht naar het Erehof.

Frans DECAT, °13 mei 1902 in Heist-op-den-Berg. Woonplaats niet vermeld, evenmin rang of eenheid. Officiële datum van overlijden 31 mei 1940 in Westkapelle (geen nummer van akte vermeld). Aldaar begraven. Later overgebracht naar het Erehof. Zou geen slachtoffer van de ramp met de "Rhenus 127" geweest zijn, maar elders gesneuveld.

Frans A. DEHERDT, °30 november 1912 in Duffel. Woonplaats niet vermeld. Officiële datum van overlijden 10 juni 1940 in Ooltgensplaat (akte 24/1940). Geen vermelding van rang of eenheid. Begraven in Ooltgensplaat, maar later overgebracht naar het Erehof.

Hendrik L. F. JANSSENS, °5 februari 1915 in Mechelen en wonende in Leest. Gehuwd. Soldaat. Meubelmaker. Officiële datum van overlijden 7 juni 1940 in Willemstad (akte 57/1940). Eerst begraven in enkelgraf in Willemstad. Later overgebracht naar het Erehof.

Raymond JANSSENS, °9 juni 1913 in Mechelen en er wonende. Gehuwd. Meubelmaker. Soldaat in 15e linieregiment. Officiële datum van overlijden 7 juni 1940 in Willemstad (akte 78/1940). Massagraf nabij het Hollands diep. Later op het Erehof bijgezet.

Adrianus Cornelis KONINGS, °Goirle 26 augustus 1916. Wonende in Duffel. Ongehuwd. Fabriekswerker. Soldaat 7e linieregiment, 11e compagnie. Officiële datum van overlijden 6 juni 1940 in Willemstad (akte 46/1940). Enkelgraf op begraafplaats Willemstad bij eerste begrafenis. Later overgebracht naar het Erehof.

August MICHIELS, °Putte 20 oktober 1906 en aldaar nog wonende. Gehuwd. Werkman. Soldaat 11e linieregiment, 6e compagnie. Officiële datum van overlijden 6 juni 1940 in Willemstad (akte 38/1940). Eerst enkelgraf in Willemstad. Later overgebracht naar het Erehof.

Desiderius, Maria, Josephina, Jacob, Paul NEEFS, °Mechelen 12 oktober 1907 en er wonende. Gehuwd. Spiegelfabrikant. Soldaat. Officiële datum van overlijden 7 juni 1940 in Willemstad (akte 82/1940). Massagraf nabij het Hollands Diep. Later naar het Erehof overgebracht.

Eduard, Alphons, Albert VERSTRAETEN, °Keerbergen 16 mei 1915. Wonende in Bonheiden. Gehuwd. Werkman. Soldaat. Officiële datum van overlijden 6 juni 1940 in Willemstad (akte 43/1940). Enkelgraf. Later overgebracht naar het Erehof.

Marcel E. VERSTRAETEN, °Keerbergen 9 september 1913 en er wonende. Landbouwer. Officiële datum van overlijden 6 juni 1940 in Den Bommel. Aldaar begraven. Later overgebracht naar het Erehof.

Frans, Maria, L. VERSTREPEN, °Mechelen 25 mei 1912 en er wonende. Gehuwd. Autobestuurder. Soldaat. Officiële datum van overlijden 7 juni 1940 in Willemstad (akte 81/1940). Begraven in massagraf nabij Hollands diep. Later naar het Erehof overgebracht.

Emiel, Louis, E. VAN WINGHE, Leest 24 oktober 1919 en er wonende. Ongehuwd. Landbouwer. Soldaat. Officiële datum van overlijden 7 juni 1940 in Willemstad (akte 63/1940). Enkelgraf op de begraafplaats van Willemstad. Later overgebracht naar het Erehof.

Frans, Joseph VAN DEN BERGH, °Boom 28 juni 1913 en wonende in Terhagen. Gehuwd. Steenbewerker. Soldaat. Officiële datum van overlijden 6 juni 1940 in Willemstad (akte 36/1940). Enkelgraf in Willemstad, later overgebracht naar het Erehof.

Jozef Lodewijk MEERBERGHS, °Lier, 23 augustus 1917 en er wonende. Ongehuwd. Meubelmaker. Soldaat. Officiële datum van overlijden 7 juni 1940 in Willemstad (akte 62/1940). Eerst begraven in enkelgraf in Willemstad. Later overgebracht naar het Erehof.

Gilbert M.M. VANDEWEERDT, °Grimbergen 21 mei 1916 en wonende in Boorseme. Ongehuwd. Student rechten. Sergeant 11e linieregiment, 12e compagnie. Officiële datum van overlijden 7 juni 1940 in Willemstad (akte 72/1940). Enkelgraf op begraafplaats van Willemstad. Later overgebracht naar het Erehof.

Na de lectuur van het bovenstaande zijn er wel een aantal opmerkelijke feiten te constateren:

- De militaire eer bewezen door Duitse soldaten bij de begrafenis van Belgische krijgsgevangenen.
- Duitse militairen hielpen bij de redding van de drenkelingen.
- De Duitse plaatscommandant spreekt en schrijft met lof over de Nederlandse hulp en bedankt vooral de vrouwen en meisjes.
- Opvallend is ook dat de Duitsers reeds op 30 mei 1940 (amper twee dagen na de capitulatie) scheepskonvoien klaar hadden om de Belgische krijgsgevangenen naar Duitsland over te brengen. Dit wijst o.i. erop dat de Duitse legerleiding deze evacuatie reeds van tevoren had voorzien en gepland.

Bronnen: www.wilheminasluis.nl

www.oudheidkundigekring.be (Mechelen), met namenlijst van de slachtoffers.

Annie Van Dessel

Wapen van Willebroek en gemeentevlag

Reeds geruime tijd hebben wij opgemerkt dat het heraldisch wapen van de gemeente Willebroek op alle officiële correspondentie is verdwenen. Het wapen werd verbannen en vervangen door modern ogende logo's. Vele gemeentewapens komt men niet meer tegen, alleen op het oude gemeentehuis prijkt nog het gemeentewapen.

Tijdens de gemeentelijke feestelijkheden zoals jaarmarkt, jaarlijkse kermissen en allerlei feesten werd Willebroek bevlagd met de Willebroekse vlag, zijnde drie van oranje, van zwart en van oranje. Deze zijn ook met de jaren vervaagd en vervangen door vlaggen met het nieuwe logo van de gemeente.

Voor ons, Willebroekenaren is dat een verarming en verdwijnt ook de "link" met ons verleden. We komen tot de vaststelling dat onze jongeren weinig of niets afweten van onze Willebroekse geschiedenis.

Na de fusies van de gemeenten opteerde de gemeente Willebroek voor het gebruik van het oude gemeentewapen van Willebroek.

In de 15de tot 17de eeuw gebruikten de schepenen van Willebroek een zegel waarop een schild met een dwarsbalk en een schuinkruis prijkt. Dit was het wapen van het huis van Grimbergen.

In 1853 werd aan Willebroek echter het wapen – zonder buitenversierselen – toegekend van de familie Helman, laatste baronnen van Willebroek vóór de Franse Revolutie.

De voormalige gemeente Willebroek gebruikte reeds een oranje vlag met op het midden een zwarte horizontale baan. Deze vlag werd in 1981 ook gekozen voor de fusiegemeente.

Beschrijving:

In zilver een schuinbalk van sabel, beladen met drie afgerukte leeuwenkoppen van goud, getongd van keel, geplaatst in de richting van de schuinbalk.

Verklaring heraldische kleuren:

Keel = rood en wordt weergegeven door een verticale arcering.

Sabel = zwart en wordt weergegeven als effen zwart of horizontale en verticale arcering.

Toegekend bij koninklijk besluit van 30 juni 1853 en Ministerieel Besluit van 4 januari 1995.

Gemeentewapen in de gevel van het Gemeentehuis, 2021

Vlaggen met nieuwe logo, 2021

Bronnen:

Willebroek, heraldiek.onroerendergoed.be – <http://heraldiek.onroerendergoed.be/node/959>

LIEVE VIANE-AWAUTERS; ERNEST WARLOP, *Gemeentewapens in België (Vlaanderen en Brussel)*, deel II, M-Z, Dexia bank, Brussel, 2002 – ISBN 90-5066-201-3.

JEAN HUYGHE; KAREL DE DECKER, *Willebroek en het geslacht Helman*, uitgave Gemeentebestuur Willebroek, D/2004/9688/4.

HONORE ROTTIER; MARC VAN DE CRUYS, *Heraldiek, wapens kennen en herkennen*, Davidsfonds Leuven, 2004.

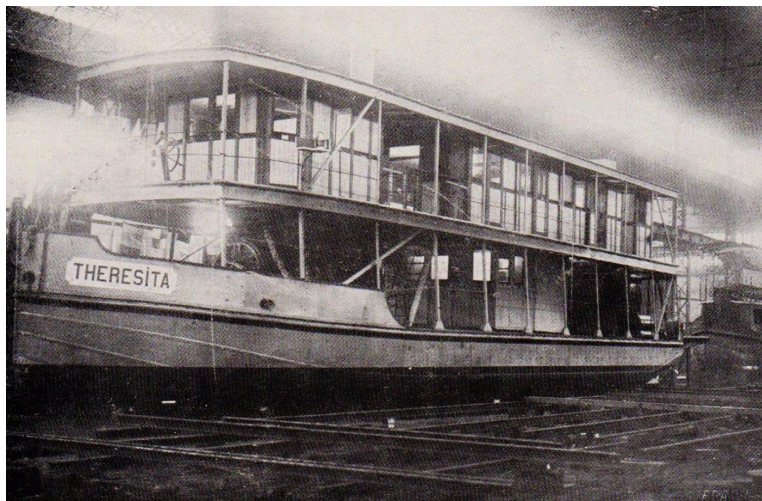

Prospectus Castellii Willebroeck uit: "Vermakelijkheden van Brabant en deszelfs onderhaavige Landen", *Philippe de Cantillon*, Amsterdam, 1770. – Kopergravure. Uitgever David Weege, 1770. Koninklijke nationale Bibliotheek van Nederland. Gedigitaliseerd 23 april 2014.

Tip: Loop even binnen in de Gemeentelijke bibliotheek en/of het Administratief Centrum. Er zijn verschillende interessante werkjes te koop over de geschiedenis van Blaasveld, Heindonk, Tisselt en Willebroek.

René Pattyn

De Plechtige wijding der “Theresita” te Willebroeck

De “Theresita” voor de wijdingsplechtigheid voorlopig gemonteerd op “Les Ateliers de Construction de Willebroeck”

Te Willebroeck werd op zondag 4 december 1927 door Z. Em. Kardinaal Van Roey de groote Missie-Kerkboot “Theresita”, bestemd voor de missie in Congo, der E. Paters Missionarissen van het H. Hart, Steenenbrug te Borgerhout, in opbouw op de werven der “Ateliers de Construction de Willebroeck”, plechtig gewijd.

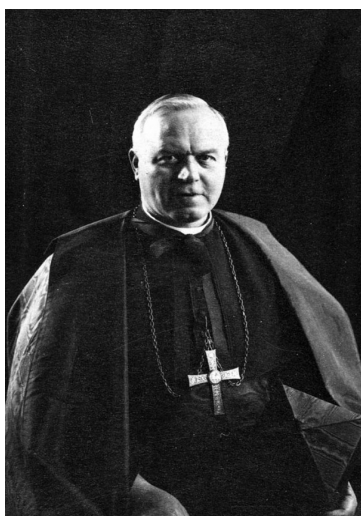
Een afvaardiging van Staat en Provincie was aanwezig. Vele Missievrienden en Missiekransen waren er.

Willebroeck had zijn Eminentie een luisterrijk welkom bereid, niettegenstaande het regenachtig weer. De omliggende Parochiën waren ook in groot aantal opgekomen.

De boot moet dienen voor de streek van Kokilatville, waar de Missiestaties haast uitsluitend langs de waterweg te bereiken zijn. De “Theresita” werd voor de wijdingsplechtigheid gemonteerd op “Les Ateliers de Construction de Willebroeck”, onder het toezicht van de heer ingenieur Le Bièvre. Deze montering is namelijk voorlopig. Zo spoedig mogelijk zal de verzending naar de Kolonie doorgaan en zal daar de boot ter plaatse voor goed gemonteerd worden.

Van de pastorij begaf Z. Em. Kardinaal Van Roey zich naar de werken langs de dikke rangen toeschouwers, door de bevlagde straten, hij werd er ontvangen door een afgevaardigde van het comiteit en de heer Notaris Erickx hield de toespraak. Insgelijks voerde Pater Bovy, Provinciaal der Paters van het H. Hart het woord, waarop zijne Eminentie antwoordde.

Daarop greep de merkwaardige en korte ceremonie van de inzegening van de boot plaats. Een heel schone tekening van de “Teresita” werd door enkele maagdekens zijne Eminentie aangeboden.

Z. Em. Kardinaal Van Roey

Een kijkje op de officiële tribune tijdens de plechtige wijding van de boot

Bronnen: Ons Volk Ontwaakt 1927

Jan Peeters

Oud worden in deze tijd

Het is gewoon niet voor te stellen,
Je moet met een mobieltje bellen,
Je kunt er ook een tekst op lezen
Je moet altijd bereikbaar wezen
En dat kan dus niet gewoon
Met een vaste telefoon.

Wil je een treinkaartje kopen,
Nee, niet naar de balie lopen,
Daar is niemand meer te zien,
je kaartje komt uit een machien.
Je moet dan overal op drukken
in de hoop dat het zal lukken.
Pure zenuwsloperij,
achter jou zie je een rij
kwaad en tandenknarsend staan,
want de trein komt er al aan.

Bij de bank wordt er geen geld
netjes voor je uitgeteld.
Want dat is tegen de cultuur,
nee je geld komt uit de muur.
Als je maar de code kent,

anders krijg je nóg geen cent.
Om je nog meer te plezieren,
mag je internetbankieren
Allemaal voor jouw gemak,
alles onder eigen dak.
Niemand die er ooit om vroeg:
blijkbaar is het nooit genoeg.

Man, man, man wat een geploeter,
alles moet met een computer
Anders doe je echt niet mee.
Op www en punt be
vind je alle informatie,
wie behoed je voor frustratie?
Als dat ding het dan niet doet,
dan word je toch niet goed
Maar dan roept men dat je boft,
je hebt immers Microsoft.
Ach, je gaat er onderdoor,
je raakt gewoonweg buiten spoor.
Nee het is geen kleinigheid,
oud worden in deze tijd.

(schrijver onbekend: 04/01/2021)

Dubbele familienaam komt niet van de grond

Sinds de invoering van de dubbele familienaam in juni 2014, blijft het jaarlijkse aantal mensen dat er gebruik van maakt beperkt. In 91% van de gevallen wordt nog altijd voor de naam van de vader gekozen.

Van de 53 480 kinderen met Belgische nationaliteit die vorig jaar in Vlaanderen zijn geboren, kregen 2 088 een dubbele familienaam met volgorde vader-moeder, en 657 met de volgorde moeder-vader. 48 576 pasgeborenen kregen alleen de naam van de vader, 2 159 alleen de naam van de moeder. Voor heel België kregen 5 557 kinderen een dubbele familienaam vader-moeder en 1 353 een dubbele familienaam moeder-vader, van de in totaal 94 577 geboren.

Sinds juni 2014 mogen ouders zelf kiezen welke achternaam ze aan hun kinderen meegeven: die van de vader, die van de moeder of een combinatie van beide in de volgorde die de ouders kiezen. Maar die optie wordt dus amper benut. In Brussel en Wallonië wordt wel iets vaker de naam van de moeder aan het kind gegeven, maar zelfs daar gaat het om maar 5%.

Traditie

“En toch, het is niet omdat weinig mensen voor de dubbele naam kiezen, dat het niet belangrijk is”, zegt socioloog Ignace Glorieux (VUB). “Ik kan me voorstellen dat in een aantal gevallen mensen het net heel belangrijk vinden dat de moeder eerst staat, of dat er een dubbele naam gekozen kan worden. Statistisch gezien is 657 mensen niet veel, maar op persoonlijk vlak zullen dat waarschijnlijk bewuste en belangrijke keuzes geweest zijn.”

Glorieux denkt niet dat de curve in de toekomst bokkensprongen zal maken. “Het is natuurlijk heel patriarchaal, alleen de naam van de vader toekennen. Maar veel families hechten nog altijd belang aan hun stamboom. Het is traditie. Maar het is niet omdat we het vandaag normaal moeten vinden dat kinderen alleen de naam van hun vader dragen.”

(vsa)

Uit: *Gazet van Antwerpen*, donderdag 15 april 2021. Artikel ondertekend met (vsa).

Zetduiveltje

Op pag. 18, 1ste paragraaf, van onze vorige editie staat een tikfoutje.

Het is niet in oktober 1945 dat de V-bom de raketput veroorzaakte, wel op een vroeger tijdstip.

Nazi-Duitsland capituleerde immers op 8 mei 1945. Na deze datum werden geen V-bommen meer afgevuurd. Met onze excuses, en een hartelijke dank aan oplettend lid François, die ons op de fout wees.

De redactie

Ontsnapping en redding in 1944

Majoor Donald K. Willis, Amerikaan van geboorte, bijnaam in het leger "DK"

Hoogste rang: vliegend officier, piloot. Aangesloten bij RAFVR, toegewezen aan 121S, overgebracht naar 335FS, 4FG, 8AF USAAF, overgebracht naar VIII Fighter Command, 67th Fighter Wing Operations. Vloog met het 55th Fighter Squadron, 20th Fighter Group bij Kingscliffe, en evalueerde nieuwe jachtbommenwerper-tactieken voor de P-38.

Ging neer in een P-38J-10-LO 42-68077 KI-X - Ontweek gevangenneming voor 2 maanden, en kwam terug in Engeland op 28 juni 1944. EVD (MACR 3616).

Bleef bij de luchtmacht tot 1953. Werkte voor Global Van Lines en in de verzekeringsbranche voordat hij kwartiermaker werd op een supertanker.

Onderscheidingen:

- Luchtmedaille met 1 eikenbladcluster
- Campagne-medaille Europees-Afrikaans-Midden-Oosten
- World War II Victory Medal

Van sommige mensen hun leven kan men zonder meer een boek of film maken.

Bovendien zou het een bestseller zijn.

Dit gereconstrueerde verhaal gaat over een Amerikaanse gevechtspiloot tijdens WO II.

Elke piloot of elk bemanningslid had zijn eigen verhaal. Soms gelijklopend met zijn collega's, soms iets meer in het oog springend. Deze reconstructie is gebaseerd op zijn persoonlijke verklaringen vanaf zijn aankomst in Gibraltar (Spanje) en in Engeland, waar de terugkerende piloten enkele dagen in eenzame opsluiting werden geplaatst tot men zekerheid had dat het geen Duitse infiltrant betrof.

Een van deze mensen – tussen vele anderen - is Majoor Donald K. Willis, een Amerikaan en piloot bij de geallieerden, tijdens Wereldoorlog II. Zijn vrouw Martha noemde hem Willy. Willy werd in de periode van de landing in Normandië (6 juni 1944) ondergebracht in het 'safehouse' Kraagput nr. 23 aan het kanaal te Willebroek, nadat zijn vliegtuig met de naam "Bliksem" op 10 april 1944, een buiklanding had gemaakt in Oud-Gastel ten noorden van Roosendaal (Nederland).

Voordat hij door de ontsnappingslijn Komeet (Comète) tot in Gibraltar (Spanje) werd gebracht verbleef hij even, vermoedelijk slechts één dag, ondergedoken in Willebroek.

Toch zal zijn passage bij de familie Luyckx (de toenmalige bewoners van Kraagput nr. 23) een stempel drukken op hun leven.

We vonden in het archief van François Luyckx nog wat correspondentie, met de familie Willis.

Er bestond langs beide zijden grote sympathie en dankbare gevoelens, zo getuigen de brieven.

Vluchthuis Kraagput nr. 23, Willebroek (afgebroken)
Foto: vermoedelijk door Ludo Van Hout

Majoor Donald 'Willy' WILLIS in 1944 in een Spitfire
alvorens hij met een Lockheed P-38 Lightning vloog

Biografie: Majoor Donald "Willy" K. WILLIS

Geboren op 7 augustus 1911 in Marion, Indiana, U.S.A.

Domicilie in Leavenworth, Indiana. Overleden in april 1977 in Florida.

Majoor bij de USAAF¹ 20 Fighter Group, HQ 67 Fighter Wing, 55 Fighter Squadron, piloot.

Op 10 april 1944, toen hij een motor verloor, vloog hij in een toestel Lockheed P-38 Lightning, 42-68077, KI-X.

De Lockheed P-38 Lightning gekend als één van de dodelijkste geallieerde vliegtuigen uit de Tweede Wereldoorlog

De carrière van Willy Willis tijdens Wereld Oorlog II

Donald (Willy) K. Willis kwam in 1940 in dienst bij de Finse luchtmacht om de Sovjetinvasie van dat land te bestrijden. Hij nam echter niet deel aan het luchtgevecht en vertrok vervolgens naar Noorwegen om zich bij de luchtmacht van dat land aan te sluiten om tegen de Duitsers te vechten. Na de val van Noorwegen keerde hij terug naar de Verenigde Staten en in de tweede helft van 1940 verhuisde hij naar Canada om zich aan te melden bij de Royal Air Force Volunteer Reserve. Vanuit Canada vertrekt hij naar Engeland. Aangekomen in Engeland wordt het in mei 1941 opgerichte "Eagle Squadron" – 121 Sqn RAF – gevormd uit Amerikaanse vrijwilligers.

Nadat de USAAF in Engeland was aangekomen, werd Willis op 20 oktober 1942 overgeplaatst naar de 4th Fighter Group / 335th Fighter Squadron, waarmee hij tot april 1943, kort na zijn promotie tot kapitein, aan veel missies deelnam.

Majoor Willis had zich dus vrijwillig geëngageerd in het "Eagle Squadron" - 121 Sqn RAF dat hij verwoegde in juni 1942. De Eagle Squadrons waren drie jachtsquadrons van het Engelse Royal Air Force, gevormd met vrijwillige piloten uit de Verenigde Staten tijdens de begindagen van de Tweede Wereldoorlog.

¹ De United States Army Air Forces was de luchtmachtafdeling van de Verenigde Staten tijdens en kort na de Tweede Wereldoorlog. Het was de directe voorloper van de United States Air Force. Op het hoogtepunt, in 1944, telde de USAAF 2,4 miljoen manschappen, 80.000 vliegtuigen en 783 vliegvelden.

Op 10 april 1944 was Willy Willis opgestegen in Wittering (Engeland) om een luchtaanval uit te voeren op Gütersloh, even over de Belgische grens in de Duitse deelstaat Noordrijn-Westfalen.

Tijdens zijn vlucht richting Duitsland, verliest hij een motor van zijn toestel, in de buurt van het eiland Walcheren (Nederland).

Willy, zoals we hem verder zullen noemen, bevindt zich in een moeilijke situatie. Voor zijn noodlanding moet hij de keuze maken tussen een dijk en een voetbalveld waarop zich een 500-tal personen bevinden. Toch maakt hij een geslaagde buiklanding. Hij verlaat zo snel mogelijk zijn cabine, ziet een aantal achtergelaten fietsen staan. Hij springt op een fiets waarover een lange rode mantel hangt. In de zakken vindt hij 10 Gulden en een uurwerk. Nonchalant peddelt Willy tussen een aantal andere fietsers in de richting van toesnellende Duitse soldaten die de plaats van de vliegtuiglanding zullen onderzoeken. Willy fietst aan de zijde van een vrouw die hem oogluikend in de gaten houdt. Deze vrouw had alles zien gebeuren en wist wie hij was. Gelukkig zegt ze niets als ze ter hoogte van de Duitse soldaten komen.

Foto van de gehavende 'Bliksem', het toestel waar Willy mee vloog, na de noodlanding, in een veld langs de Rolleweg bij Oud-Gastel (St. Laurentius kerk op de achtergrond)

Bron: http://nederland-in-oorlog-in-fotos.clubs.nl/foto/detail/11435317_1944-04-10-oud-gastel-noodlanding

In het volgende dorp stalt hij zijn fiets en denkt na over de te nemen stappen om uit de handen van de Duitse bezetter in Nederland te blijven. Even later stopt een vrachtwagen met Duitse soldaten voor de dorpskerk, de soldaten stellen zich op in twee rijen en maken zich klaar om met honden de omringende velden te doorzoeken. De Duitsers zoeken natuurlijk de piloot van het neergekomen vliegtuig. Eens enkele velden doorzocht werden gaat Willy, om uit het zicht van de Duitsers te blijven, languit op de grond liggen in een van de reeds doorzochte velden. Een boerin ziet hem en hij gaat tot bij haar. De vrouw zegt hem dat hij daar niet kan blijven. Willy begrijpt wat de boerin zegt want hij verstaat Noors door zijn verblijf in Noorwegen en dat lijkt een beetje op Nederlands. Hij neemt de raad van de boerin ter harte en verstopt zich in een afwateringsgracht. 's Avonds vertrekt hij, met behulp van zijn kompas, en stapt in Zuidwestelijke richting. Rond middernacht wordt hij bijna gezien door drie Duitse soldaten die een luchtafweergeschut bemannen. Gelukkig blijft hij onopgemerkt.

Later wordt hij door een jongen en een meisje gespot in een haag waarin hij verstopt zit. De jonge mensen gaan weg en komen terug met voedsel. Daarna neemt de jongen hem rond 8 uur 's morgens mee, tot in Roosendaal. We zijn dan de volgende dag, 11 april 1944. In Roosendaal vindt Willy de Antwerpsesteenweg die hij op een afstand, door de velden, volgt.

Verder op de dag komt hij aan in Essen zonder met iemand gesproken te hebben. In Essen stoot hij op een controlepost, hij verstopt zich in een bosje en vandaaruit observeert hij de omgeving.

Op zeker moment komen er landbouwers voorbij die na het werk terugkeren naar huis en hij sluit zich bij hen aan. Zo geraakt hij ongezien voorbij de bewuste controlepost.

Nog later volgt hij een spoorweg en slaapt hij onderweg in een hooiberg. Op 12 april stapt Willy de ganse dag verder en komt hij aan in Antwerpen. Hier komt hij neus aan neus te staan met de bezetters van een Flak-batterij, die hem tekenen doen meer afstand te nemen.

Kaart omgeving Roosendaal

Flak-batterij in het Legermuseum te Brussel

Hij verstopt zich terug in een hooiberg om te rusten maar kan de slaap niet vatten wegens de koude. Daarop gaat hij naar een boerderij waar men hem zegt de volgende dag terug te komen. Zo gezegd zo gedaan. Hij keert de 13de april terug en krijgt eten mee en men stelt hem geen vragen.

Willy waagt zich iets dieper Antwerpen in en hij spreekt daar een man aan die hem te vertrouwen lijkt. De man vraagt hem of hij Amerikaan is. Bij het bevestigend antwoord gaan ze vlug het huis binnen. De man geeft Willy 230 BF en legt hem uit hoe hij voor 1 frank de tram kan nemen naar het zuiden van de stad. Eens in Zuid-Antwerpen geraakt, ziet hij een café, stapt er binnen en vraagt een biertje. De barman neemt hem onmiddellijk mee naar een lokaal achter de zaak en geeft hem brood met eieren te eten. Deze barman stelt geen verdere vragen maar hij borstelt glimlachend het hooi van Willy's jas.

In het station vraagt hij een treinticket naar Brussel. De stationschef begrijpt hem niet maar stuurt hem naar iemand die Engels spreekt. Terwijl Willy weer iets te eten krijgt waarschuwt iemand hem die zegt dat de politie op de hoogte is van zijn aanwezigheid. Daarop vertrekt hij onmiddellijk te voet om in de late namiddag in de omgeving van Boom terecht te komen. Opnieuw bemerkt hij een Duitse controlepost en hij zoekt nogmaals een hooiberg om te rusten en te slapen.

De volgende morgen ziet hij een groep werkmannen die houten palen tot voorbij de Duitse controlepost dragen. Hij mengt zich onder de werkmannen wanneer enkele vrouwen voor afleiding zorgen door te staan praten met de Duitse wachtposten. Direct hierna verstopt Willy zich in een bosje. Vanuit zijn schuilplaats ziet hij dat de arbeiders de houten palen zagen onder supervisie van een gewapende Duitse soldaat. Weer is hij de dans ontsnapt ...

Na enige tijd gaat hij terug op pad en een eindje verder zoekt hij een gelegenheid om iets te drinken. Willy merkt dat een man hem al een poosje volgt, hij is op zijn hoede, de man spreekt hem uiteindelijk aan: "bent u soms Amerikaan"? luidt de vraag.

Bij zijn positieve antwoord, is zijn 'ontsnapping' georganiseerd. De man die hem aanspreekt is een veteraan van 1914-1918 die hem via Breendonk tot in Willebroek brengt, bij een zekere Hector, controleur van de N.M.B.S. Hier kan Willy twee dagen uitrusten.

Vermoedelijk kwam Willy eerst nog in Puurs terecht. We weten dat hij opgevangen werd bij Mit Van Geel uit Puurs (°1902 -†1998). Het archief van deze kordate verzetsdame bevindt zich eveneens in CEGESOMA te Brussel. Kwam Willy vanuit Puurs naar Willebroek bij de familie Luyckx? Het kan ook net andersom zijn! We weten wel dat hij o.a. zowel in Puurs als in Willebroek opgevangen werd door verzetsbewegingen.

Parachutisten gehuisvest.

Lt. Frd. Greely)
Sgt. James Barnes) 13 dagen
neergekomen te Londerzeel, door bemiddeling van A. Snackaert
bij ons gekomen.

Lt. Arnold Frantz : 1 dag; neergekomen te St. Amands aan Schelde
door bemiddeling van Hooft gered en door mij naar Willebroek
gebracht. De drie waren allen in hetzelfde toestel.
Ze werden door mij en C. Crab per fiets naar Lt. Van Poppel over-
gebracht. Dit was ongeveer februari - maart 1944 .

Major D.K. Willis : 1 dag; neergestort te Rosendaal (Holland)
Door bemiddeling van Hooft van St. Amands naar Willebroek over-
gebracht. Overgemaakt aan Lt. Van Poppel. Dit was bij de landing
in Normandië;
De juiste datums zijn mij onbekend, Lt. Van Poppel kan die mis-
schien weten.

François Luyckx stelde een lijst op van wie en voor hoelang onderdak kreeg in Kraagput nr. 23
Hieronder in het kader te lezen:

Parachutisten gehuisvest

Lt. Frd. Greely) 13 dagen
Sgt. James Barnes) 13 dagen

Neergekomen te Londerzeel, door bemiddeling van A. Snackaert
bij ons gekomen.

Lt. Arnold Frantz: 1 dag, neergekomen te St. Amands aan Schelde
door bemiddeling van Hooft gered en door mij naar Willebroek
gebracht. De drie waren allen in hetzelfde toestel.

Ze werden door mij en C.(onstant) Crab per fiets naar Lt. Van Poppel over-
gebracht. Dit was ongeveer Februari – Maart 1944.

Major D. K. Willis: 1 dag, neergestort te Rosendaal (Holland)
Door bemiddeling van Hooft van St. Amands naar Willebroek over-
gebracht. Overgemaakt aan Lt. Van Poppel. Dit was bij de landing
in Normandië.

De juiste datums zijn mij onbekend, Lt. Van Poppel kan die mis-
schien weten.

Bij de hogergenoemde Willebroekse Hector (*niet geïdentificeerd*) komt Albert, iemand van het verzet, Willy ophalen en brengt hem naar een katholieke school in Brussel. De leider van een afdeling van het Rode Kruis, in Belgisch uniform, stelt hem voor aan een man die hem kan terugbrengen naar Engeland. Daarop wordt Willy naar een alleenwonende dame gebracht, waar hij drie dagen verblijft. Na deze drie dagen wordt Willy ongeduldig en verklaart dat hij alleen zal verder trekken. De gids wordt opnieuw gecontacteerd en Willy wordt naar een ander huis gebracht waar zich nog een gestrande piloot, John Meredith, bevindt. Deze laatste ziet het niet zitten om alleen te vertrekken. In dit huis ontvangt Willy identiteitsplaatjes die hij stuurt naar de Amerikaanse consul in Madrid.

Op een van die dagen in Brussel ziet Willy boven zijn hoofd een formatie B-17 bommenwerpers overvliegen, één van hen wordt door het Duitse luchtafweergeschut geraakt en staat in brand. Het vliegtuig wijkt af van de formatie. De bemanning verlaat het toestel. Willy ziet meerdere parachutisten neerdalen, in verschillende richtingen. De piloot kan zich ook redden en landt met zijn parachute in de tuin van buuren, vlakbij waar Willy ondergedoken verblijft. Deze tuin is ommuurd. Een Duitse soldaat op de moto had de achtervolging van de parachutist ingezet, parkeert zijn motor op de straat voor het huis, snelt langs een zijkant naar de achterkant van de tuin, begint over de muur te klauteren. Ondertussen spurt de parachutist via de openstaande achterdeur van de woning naar de voordeur, opent de deur, ziet de motor staan en vertrekt er mee onder luid aanmoedigend gejuich en applaus van de buurtbewoners. De Duitse soldaat had het nakijken ...

Duitse motard 40-45

B-17 'Flying Fortress'. Ook het vliegende fort genoemd. De B-17 was bedoeld voor precisiebombardementen bij daglicht, wat bijzonder was omdat andere bommenwerpers uit veiligheidsoverwegingen meestal 's nachts op missie gingen. Mede door de B-17 was het voor de geallieerden mogelijk om Duitse gronddoelen onophoudelijk te bestoken. Met hun actieradius drongen ze daarbij door tot in het hart van het Derde Rijk. En ze deden dat op een

maximum hoogte van bijna 11 kilometer, waardoor het Duitse afweergeschut, de beruchte Flak, de grootste moeite had om ze in het vizier te krijgen. De bemanning bestond gewoonlijk uit 10 personen: de piloot, copiloot, navigator, een bombardier, een technicus-torenschutter, een radio-operator en vier schutters (links, rechts, buikkoepel en staartschutter). Van de B-17 zijn er in totaal bijna 13.000 gemaakt. Bron: De Munck André

Willy Willis verklaart dat hij op zeker ogenblik bij Henri MACA in Brussel verblijft. Maca is een Belgisch verzetsman die voor de Komeetlijn werkt. Maca blijft neergehaalde vliegtuigbemanningen opsporen/verzamelen en zoekt onderdak voor hen tot hij zelf gearresteerd wordt op 27 mei 1944. Enkele maanden later wordt Maca in september 1944 bevrijdt, uit een Belgisch martel- en concentratiekamp, door Britse strijdkrachten. Henri Maca stelt Willy voor aan Mevr. Palmer. Zij woont op de boulevard Generaal Jacques nr. 20 en Willy wordt tot daar gevoerd om daar te logeren. Haar zoon (*geïdentificeerd: Victor J. Palmer*) studeerde aan de universiteit van Berkeley en diende in het Engelse marine korps. Mevr. Eugénie Palmer, geboren Jans, gescheiden van de Amerikaan Thomas Palmer, had op dat moment de Luxemburgse nationaliteit en woonde in het appartement te Brussel samen met haar zus Suzanne. Mevr. Palmer overhandigt Willy 3.000 BF tegen een Amerikaanse bankcheque.

Daarna voert Henri Maca hem op een zaterdag tot bij Gaston Matthys waar Willy Thomas Hubbard ontmoet, ook een ondergedoken piloot. In Brussel werd Willy opgevangen en begeleid door de verzetsgroep BRUSSELMANS. Door tussenkomst van Germaine Lunquich verblijft hij één dag, op 1 mei 1944, bij Simone Schreyen die hem de volgende dag verder brengt. Door Yvonne Bienfait uit Schaarbeek wordt hij geherbergd van 5 tot 29 mei. Hij vertrekt vanop dit adres op 29 mei richting Parijs, samen met Henri Nys, die een internationale gids was.

Eens in Parijs, verblijft Willis op het adres rue Vaneau 1 bis, bij Virginia d'Albert-Lake, waar hij andere geredde vliegtuigbemanningen ontmoet. Hij maakt kennis met de vier mannen die hem zullen vergezellen op zijn verdere vluchtroute.

Het zijn: Jack Cornett, Thomas Hubbard, Ronald Emeny en Léonard Barnes.

Jack Donald CORNETT

Thomas Harvey HUBBARD

Ronald Thomas EMENY

Donald Kenyon WILLIS (Willy)

Léonard Alfred BARNES

Uiteraard is het onmogelijk om deze ondergedoken mannen voor langere tijd op te sluiten. Nadat onderzocht is of men ze op een veilige manier kan laten rondwandelen in Parijs, staat men hen toe om af en toe, per twee, op stap te gaan. Tijdens één van hun 'toeristische bezoeken' in Parijs waagt Léonard Barnes zich onnadenkend tot onder de Eiffeltoren. Hij realiseert zich niet dat dit een door de Duitsers 'verboden zone' is. Een Duitse soldaat verspert hem de weg en met een uitgestoken bajonet wordt hij teruggefloten, gelukkig zonder gevolgen...

Op 2 juni 1944 worden de vijf mannen verwittigd van hun aanstaande vertrek naar Zuid-Frankrijk, de volgende dag. Men bezorgt hen valse, Franse identiteitsdocumenten en werkmanskleding.

De kleding die ze voordien, bij aankomst in Parijs droegen, gaan naar de 'stock' om de volgende groep vluchtelingen die Parijs zullen bereiken, te kleden.

De 3de juni, onder begeleiding van Robert Camus, vertrekken de vijf mannen met de trein richting Biarritz, met eerst een overstap in Bordeaux. In de trein wordt Léonard Barnes benaderd door een Duitse officier, terwijl ze zich allemaal in de gang van de trein bevinden. Gelukkig realiseert Barnes zich dat de officier alleen maar een vuurtje voor zijn sigaret wil. Hij geeft de Duitser vriendelijk vuur,

zonder dat er een woord gewisseld wordt. Kort na de middag nemen ze in Bordeaux een andere trein met bestemming Bayonne. En weer beleven ze een hachelijk moment. Net voor ze het station binnenrijden, bevindt Cornett zich, door puur toeval, omringd door een groep Duitsers. Hij panikeert en springt uit de nog rijdende trein. Tot verrassing van zijn compagnons, reageren de Duitsers helemaal niet. Een tijd later, de andere groepsleden zijn uitgestapt in Boucau, net voor Bayonne, vinden ze Cornett terug, wandelend door de straten van Bayonne.

Kort voor het invallen van de avond, stappen de vijf mannen een zestal kilometers alvorens aan te komen op hun bestemming van die dag: een kleine herberg/restaurant in Sutar, vlakbij Anglet en kortbij Biarritz, bij gastvrouw Marthe Mendiara, in de auberge Larre. Herberg Larre is het vaste doorgangshuis voor vele ontsnapt (een 150-tal) die door de organisatie Comète worden geholpen. Een 'safe-house' dat goed werk levert, niettegenstaande er dagelijks Duitsers komen om iets te drinken of om van een lekkere maaltijd te genieten.

Auberge Larre en Marthe Mendiara in Sutar, een vast doorgangshuis van de Komeetlijn. Haar man is ondertussen krijgsgevangene in Duitsland. Hier kwamen Duitse soldaten eten en drinken terwijl boven hun hoofden of onder hun voeten in de kelder (rechts – de kelder vandaag), geallieerde vliegtuigbemanningen verbleven tot ze over de Pyreneeën gegidst werden. In totaal verbleven 152 vliegeniers in de auberge Larre. (*Bevestigd door mevrouw Saldias, 4 juni 2014*)
Bron afbeeldingen: Les amis du réseau Comète (Anglet, Frankrijk)

Vanaf hier – vlakbij de Frans-Spaanse grens, zullen de vijf mannen de Pyreneeën overtrekken richting Spanje. Het zal de 98ste passage zijn voor de mensen van de Komeet ontsnappingslijn. Ze zullen via Souraïde en Quito borda (= Quito grens) stappen met de berggidsen van Pierre Elhorga en Juanito Bidegain.

De 3de juni, na een overvloedige maaltijd, bezorgt men hen stevige fietsen. De mannen fietsen van Sutar ongeveer 6 km naar Souraïde. Daar aangekomen vertelt Juanito Bidegain hen dat ze moeten wachten op de gids Michel Echeveste, die hen door de Pyreneeën zal meenemen naar Spanje. Er wordt hen ook op het hart gedrukt geen geluid te maken en evenmin hun schuilplaats in het bos te verlaten. In heel het gebied wordt zwaar gepatrouilleerd door Duitse soldaten die gewoonlijk schieten zonder waarschuwing op alles wat hen verdacht lijkt.

Pierre Elhorga, gepensioneerd voormalig douanebeambte die de grens en bergen op zijn duimpje kent. Bovendien woont hij in de Sutar-school in Anglet (zijn vrouw is daar directrice), op 500 meter van de Larre-herberg.

Juanito Bidegain, Spaans politiek vluchteling en landbouwer. De kinderen van Pierre Elhorga wordt aangeraden naar Juanito te vluchten indien er Duitsers rond de school in Sutar zouden verschijnen.

Juanito Bidegain begeleidt de vliegtuigbemanningen vanuit Bassussary naar Souraïde en overhandigt ze aan Michel Echeveste, ergens in de buurt van de Mendigaraya-boerderij, eigendom van de broers Echeveste.

Michel Echeveste, hij wordt gids voor Juanito Bidegain en brengt 41 vliegeniers over de grens van 12 december 1943 tot 4 juni 1944. Hij en zijn broer Joseph Marie gebruiken hun boerderij, Mendigaraya, als verstopplaats voor de vliegeniers.

Bij het vallen van de nacht komt hun gids toe, een kleine en gespierde man. Hij brengt hun brood, kaas en melk. Hij spreekt alleen Spaans, maar Willy Willis die de taal begrijpt, vertaalt voor de anderen zijn raadgevingen voordat ze hun tocht aanvangen. De gids, gewend aan het moeilijke terrein, vordert snel. Hij verplicht de kleine groep tot een regelmatig maar aanhoudend zelfde ritme. Hij weigert even halt te houden, tot wanneer een of andere van de vliegeniers er uitgeput om smeekt.

Na een tocht van vijf uur bereiken ze een rivier (een zijrivier van de Nivelles) die de grens vormt tussen Frankrijk en Spanje. Zonder aarzeling stapt de gids het ijskoude water in al snel gevolgd door de vluchtelingen die heel wat meer moeite hebben om hun evenwicht te bewaren op de gladde rotsen. Eens de rivier overgestoken, stappen ze nog tot 4 uur 's morgens maar dit keer begeleid door een andere gids.

Op dit moment zegt Willy dat ze absoluut moeten rusten, ze zijn niet meer in staat aan dat tempo verder te stappen. Het lijkt de mannen maar een heel korte rustpauze en na het verkwikkende water van een bergrieviertje gedronken te hebben zetten ze zich terug in gang met hun gezwollen en pijnlijke benen.

Kort na zonsopgang worden ze meegenomen naar een oude schaapsstal (= Quito borda, 30 meter over de grens met Spanje) waar hun gids hen droogweg vertelt dat ze daar moeten blijven tot hij de volgende nacht terugkeert. Achtergelaten, zonder voedsel of drank, vallen de uitgeputte mannen in slaap.

Op 5 juni, bij het vallen van de nacht, komt de gids terug, zonder ook maar iets van voedsel bij zich te hebben. Hij vertrekt en neemt hen mee in dezelfde cadans als voordien, voor de mannen is het moeilijk hem bij te houden. De gids legt hen uit dat ze zo snel moeten vorderen, om op zo kort mogelijke tijd, zover mogelijk Spanje binnen te geraken. Het is de beste manier om te voorkomen dat ze bij ontdekking door de Spaanse politie teruggestuurd worden naar Frankrijk.

De voeten van Hubbard zijn volledig bedekt met blaren, hij lijdt bij elke stap. Willis geeft hem zijn laatste spuitje morfine uit zijn overlevingspakket. Op het moment dat de vliegeniers denken niet meer verder te kunnen, zien ze twee mannen die hun tegemoetkomen en hun tekenen doen om hen te volgen. Deze mannen gidsen hen naar een geïsoleerd gelegen boerderij die ze enkele minuten later bereiken. Eindelijk worden ze ondergebracht in een grote schuur waar ze rustend de nacht kunnen doorbrengen.

De volgende morgen, in alle vroegte, worden ze gewekt door de dochter van de boerin. Haar moeder had haar gestuurd om hen te waarschuwen dat een van de mannen hen bij de politie had aangegeven in ruil voor een beloning als de vluchtelingen zouden overgeleverd worden aan de Franse politie. Dit is één verklaring, zoals het gegaan is volgens Willy Willis. De versie van Barnes wijkt iets af. Hij ver-

klaart dat ze na aankomst in Spanje en nadat ze de rivier waren overgestoken, ze op 4 juni 1944 geloogd werden op een grote hoeve. Willis die Spaans verstond en sprak hoorde de boerin, die nerveus was, aan haar kinderen zeggen dat ze de mannen niet mochten vertellen waar ze zich precies bevonden en hen niet moesten toestaan de boerderij te verlaten. Dit zou Willis doorverteld hebben aan de anderen van de groep. Barnes vertelt het aan Emeny en ze besluiten beiden niet af te wachten maar de boerderij te verlaten, de anderen volgen hen, onder luid geschreeuw van de boerin. Later komen ze te weten dat ze de juiste beslissing hebben genomen. Iemand heeft hen verteld dat het de bedoeling van de boerin was om hen uit te leveren aan de Duitsers. De beloning? Een zak graan voor elke vliegenier ...

Binnen de kortste tijd verlaten de vijf mannen de hoeve, zonder gids en zonder kaart. Gelukkig heeft Willy zijn kompas bewaard en zo kunnen ze verder stappen richting het zuiden. Ze komen aan bij een weg en besluiten die te volgen. Zo stappen ze nog twee dagen verder met enkel onderweg geplukte bessen om te eten en water van bergriviertjes om te drinken. Ze realiseren zich dat het tijd wordt om hulp te zoeken.

's Middags komen ze, vanuit de heuvels, in het dal vlakbij Oricàin terecht. Ze ontdekken een geïsoleerde hoeve waar ze hopen voedsel te kunnen kopen voor hun Franse geld. Ze benaderen de hoeve en Willis wordt er naar toe gestuurd vermits hij de enige van de groep is die Spaans spreekt. Na zijn aankloppen opent de verraste boer de deur en ziet de vijf ruige mannen voor zich. De man heeft geen eten voor hen en wijst hen de weg richting Pamplona dat enkele kilometers lager ligt. De boer voegt er nog aan toe dat ze er beter aan zouden doen naar de politie te gaan waarvan hij zeker weet dat die hen zal helpen.

Kort na de namiddag op 8 juni, nadat ze de laatste vijf dagen zo'n 100 km hebben gestapt over ruw en onherbergzaam terrein, komen ze in Pamplona aan waar ze in een park instorten. Hun enige hoop is, dat Willis zich naar een postkantoor begeeft om van daaruit het Amerikaanse of Britse consulaat in San Sebastian te telefoneren. In het postkantoor slaagt Willy erin de achterdochtige bediende ervan te overtuigen dat hun toestand zo hopeloos is en dat hij kost wat kost, moet proberen de geallieerde autoriteiten te bereiken. Uiteindelijk krijgt hij zijn telefonische verbinding met het Britse consulaat. Hij krijgt van het consulaat tot zijn verrassing te horen dat de postbeambte zonder twijfel de politie zal inlichten en dat ze zich op een arrestatie moeten voorbereiden.

Bij het buitengaan van het postkantoor, botst hij al direct op een politiecommissaris vergezeld van twee agenten, die hem opwachten. Willy realiseert zich dat hij, gezien zijn uitputting, hen onmogelijk kan ontvluchten en vertelt hen uiteindelijk waar zijn metgezellen zich bevinden. Het kleine groepje gaat mee naar het politiebureau. En daar, anders dan verwacht en gevreesd, worden ze hartelijk onthaald, ze mogen zich even opfrissen en worden meegenomen naar een restaurant waar ze overvloedig kunnen eten.

Na een dag rust, drie goede maaltijden en een bad, worden de vijf ontsnapten teruggevonden door gids Alberto Quintana en worden ze per bus met een escorte weggebracht naar San Sebastian. Vanuit San Sebastian, en na een korte treinreis, komen ze aan in Irun, en worden ze voor een week ondergebracht in een hotel. Willy is stomverbaasd te ontdekken dat ze zich slechts twee kilometer van de Franse grens bevinden en op minder dan 30 km van Sutar waar hun legendarische tocht begon. Na twee dagen rust en nadat ze nieuwe kleding kregen van een Engelse familie, wordt de groep uit elkaar gehaald, de Amerikanen apart en de Engelsen apart.

De drie Amerikanen, Willis, Hubbard en Cornett, worden opgehaald en naar Madrid gevoerd door een vertegenwoordiger van het Amerikaanse consulaat. Vervolgens wordt dit trio op een trein gezet die hen tot in Gibraltar brengt. Willy Willis wordt op 26 juni in Gibraltar een eerste keer verhoord. Van dit verhoor wordt geen verslag opgemaakt. Op 28 juni vliegen Willis en Hubbard terug naar Engeland, met landing in Whitechurch. Cornett volgt hen twee dagen later op 30 juni.

Dadelijk na aankomst in Engeland wordt Willis zonder dralen overgebracht naar Londen en in eenzame opsluiting gezet. Hier wordt hij vanaf 28 juni, aan een zware ondervraging onderworpen. Zijn ondervragers willen zekerheid over zijn identiteit en of hij wel degelijk Donald K. Willis is en geen infil-

trant. De 1ste juli is zijn ontsnappingsavontuur voorbij. Hij kan terug genieten van zijn vrijheid en mag terug contact opnemen met de buitenwereld.

Dit artikel is gebaseerd op het verslag dat tijdens de dagen van eenzame opsluiting werd afgenomen. Ook de andere lotgenoten ondergingen een gelijkaardige behandeling.

Willis vervoegt terug zijn eenheid in Debden en vanaf de 3de juli vliegt hij met een Thunderbolt P-47 jachtvliegtuig. Hij vliegt nog missies tot het einde van de oorlog waarbij hij nog een Duitse jager neerhaalt. Hij blijft in dienst bij de luchtmacht tot 1953.

Na hun scheiding verblijft Barnes nog een nacht in Zaragoza, vijf dagen in Alhama de Aragon en twee dagen in Madrid. Hij komt op 23 juni aan in Gibraltar en wordt de 24ste juni per vliegtuig gerepatriëerd richting Engeland met landing in Whitechurch de 25ste juni 1944. Barnes wordt dezelfde dag op non-actief gezet.

Contact met de familie Luyckx na de oorlog.

Martha, de echtgenote van Willy, stuurt Kerst- en Nieuwjaarswensen aan de familie Luyckx op 17/12/1945. Ze excuseert zich dat ze zo lange tijd niet schreef. Kortom, ze schreef wel, maar verstuurde de brief nooit. Ze drukt haar medeleven uit – ook wegens haar man - bij de dood van vader P. Luyckx (20/08/1945).

Meer nog, in deze moeilijke periode voor de familie, moest ze van Willy zeggen... als jullie het financieel niet redden, laat het ons weten, we hebben meer dan wij nodig hebben.

Ze vertelt dat Willy zich nu in Oostenrijk bevindt en er vermoedelijk nog een jaar zal blijven. Voor haar komt dat goed uit want in tussentijd is zij nog in Engeland. Ze vertelt ook dat ze in maart een baby zal krijgen en dat ze beiden verheugd uitkijken naar de geboorte. Ze gaat verder ... als we jullie komen bezoeken zullen we dus met drie zijn. Ondertussen de groeten aan de ganse familie.

Of Willy en Martha, na de oorlog, Willebroek nog bezochten hebben we niet kunnen achterhalen.

17-12-45.

76 London Road,
SANDY,
BEDFORDSHIRE
ENGLAND.

Dear Francois,

I do not know what you must think of me for not writing for such a long time. I did write but found that the letter was never mailed. Please forgive me.

I was so very sorry to hear of your father's death. It must be hard for all of you being alone. I wish that Willie & I could do something. Willie asked me to tell you that if you need any money we would be glad to lend it to you. We would like you to tell us because we do not need all we have.

Now it is nearly Xmas. I think perhaps this year will be hard for you -

Willie is in Austria now and will be there for perhaps a year. That is good as I must stay in England for about that time. I am going to have a baby in March. We are both very happy about that, so when we come to visit you there will be 3 of us.

Again, my deepest sympathy to you and all your family.

Yours sincerely
Martha Luyckx.

Bronnen:

Archief F. Luyckx, Ludo Van Hout

Boek: Reis naar de Horizon door Hans Onderwater, beschrijft de avonturen van Willis

<http://evasioncomete.org> en andere

Escape and Evasion Report Number 800 - Major Donald Willis

Vertaald en bewerkt door:

Antoine de Saint-Exupéry

(°Lyon 29 juni 1900

†Middellandse zee

WO II 1944 tijdens

Militaire actie)

REMISE D'EFFETS MILITAIRES.

L'INTENDANT départemental de Deux-Nêthes prévient ceux de ses administrés qui sont détenteurs d'effets militaires ou objets quelconques appartenans aux troupes des armées alliées, qu'ils doivent en faire la déclaration et la remise aux Maires de leur domicile, endéans les vingt-quatre heures de la publication du présent; les informant qu'il sera fait des visites domiciliaires, et que ceux reconnus pour ne s'y être pas conformés seront poursuivis d'après toute la rigueur des lois comme retenant des effets volés.

Fait à Malines, le 20 juin 1815.

Le Chevalier DE WARGNY.

OVERGAAEF VAN MILITAIRE GOEDEREN.

DE INTENDENT departementeel der Twee-Nethen verwittigd de gene zynner onderhoorigen, welke zig bevinden te wezen agterhouders van militaire Effecten of andere goederen hoegenaemd behoorende aen de troepen der geallieerde legers, dat zy verpligt zyn daer van de verklaering en overgaef te doen by de Mairren hunner vaste woon-plaets binnen de 24 uren naer de publicatie van het tegenwoordig berigt, hun onderrigtende dat 'er zullen huys-zoekingen plaets hebben, en dat de gene welke zullen bevonden worden zich hier naer niet te hebben gedraegen, met de uiterste strengheyd der wetten zullen worden vervolgt als zoodaenige welke gestole goederen versteken houden.

Gedaen te Mechelen, den 20 juny 1815.

Le Chevalier DE WARGNY.

Gedruckt by P.-J. HANICQ, tot Mechelen.

Dictum

In de dagelijkse taal gebruiken we uitdrukkingen en gezegden die een historische achtergrond hebben. Waar komen deze uitdrukkingen vandaan?

Een veeg uit de pan krijgen

Wanneer je van iemand op je kop krijgt, zegt men dat je 'een veeg uit de pan krijgt'.

Het zou afkomstig zijn van de manier waarop vroeger eten onder de mensen verdeeld werd. Letterlijk betekende het nl. dat je je portie eten uit een grote pan toebedeeld kreeg.

De 'veeg' moet dus uitgelegd worden als een 'vegende beweging' die met een lepel gemaakt werd om het eten uit de pan te halen en op iemands bord te leggen, wat dus ongeveer hetzelfde betekent als 'zijn portie krijgen'.

Aan het eind van je Latijn zijn

Wanneer je echt niet meer weet wat je moet zeggen of ten einde raad bent, kun je zeggen dat je aan het eind van je Latijn bent.

Een mogelijke verklaring zou kunnen zijn dat veel mensen het Latijn vroeger niet (voldoende) beheersten, terwijl Latijn in de Katholieke kerk de voertaal was. De taal werd gesproken door de hogere klassen en mensen die afkomstig waren uit lagere klassen konden dus niet volgen omdat ze de taal niet beheersten. Wanneer er dan in het Latijn tegen hen gesproken werd, begrepen ze het niet. Ze waren dus letterlijk en figuurlijk aan het eind van hun Latijn.

Een boterbriefje halen

Als mensen gaan trouwen, wordt vaak gezegd 'dat ze een boterbriefje gaan halen'...

Het boterbriefje was een kerkelijke vergunning om tijdens de Vastenperiode toch boter, kaas, eieren en vlees te mogen eten mits men lichamelijk te zwak was om zich aan de vastenregels te houden.

Later werden ook andere officiële documenten aangeduid met het 'boterbriefje', zo ook de trouwakte.

De plaat poetsen

Er heimelijk vandoor gaan, zich uit de voeten maken...

Deze uitdrukking zou oorspronkelijk 'deserteren' betekend hebben. Wie zich van de groep verwijderde met het voorwendsel de kolfplaat van zijn musket te gaan poetsen, en daarna niet meer opdook, was gedeserteerd.

Een andere verklaring houdt verband met het feit dat de musket zo zwaar was (+/- 9kg) dat deze bij een aftocht vaak niet normaal gedragen kon worden. De musketier sleepte dan het wapen achter zich aan, waarbij de kolfplaat over de grond schuurde en aldus werd 'gepoetst'.

De pijp uitgaan

De pijp uitgaan houdt in dat iemand sterft.

De uitdrukking zou afkomstig zijn uit de konijnen-, dassen- of eendenjacht. Jagers noemden de verbindende gangen tussen konijnenholen ook wel 'pijpen'.

Als het konijn tijdens het jachtseizoen de pijp uitging, had het dier veel kans om doodgeschoten te worden. Het konijn ging dan de pijp uit...

(wordt vervolgd)

Ward Goossens

MEUBELLEN J. VANDENBERGH

Brielen 5
2830 Tisselt
tel. 03-886 66 03
www.meubelenvandenbergh.be

Openingsuren: Maandag t/m zaterdag van 10 tot 18 u.
Zondag 13.30 tot 18u. en donderdag gesloten

Ere-Leden

ANCIAUX Bavo	WILLEBROEK	SYNDIC Pro Bvba	BLAASVELD
COENJAERTS Rafael	WILLEBROEK	VAN AUWENIS-PINTENS	WILLEBROEK
DE JONGHE - TORFS	HEINDONK	VAN DE VLIET Frans	WILLEBROEK
DE MAEYER Danny	WILLEBROEK	VAN DER AUWERA-TAFFIJJN	WILLEBROEK
DELETTE Alfred	WILLEBROEK	VAN DER JEUGHT François	WILLEBROEK
DERYCKE Noël	GENT	VAN DESSEL Annie	WILLEBROEK
DUYSBURGH Karel	LEEST	VAN DYCK Georges	KEERBERGEN
FOQUE Guy	WILLEBROEK	VAN DYCK Rudiger	WILLEBROEK
HENS Werner - DE HEEL	WILLEBROEK	VAN HOOYMISSEN Carl	WILLEBROEK
MAES Alfons	WILLEBROEK	VAN HUMBEECK Luc	WILLEBROEK
MUYSHONDT-VAN MOER	WILLEBROEK	VAN NOTEN Yves (notaris)	HINGENE
SCHAERLAECKEN Theo	WILLEBROEK	VERHOEVEN - FOQUE	BLAASVELD
SCHROVEN Ivo BV (dokter)	BONHEIDEN	VLEUGELS-BREMS Georges	KONTICH
SIEBENS Marcel	RUMST		

Steunende Leden

AERTS Rudy	VILVOORDE	REYNTIENS Marie-Louise	WILLEBROEK
BROCK Johan	WILLEBROEK	STEVENS Isidoor	WILLEBROEK
BROOS Jan	WILLEBROEK	TEMMERMAN Florette	WEMMEL
BUGGENHOUDT	WILLEBROEK	TEMMERMAN Josephine	WILLEBROEK
CALUWE Ludwig	ESSEN	THYSEBAERT Jozef	TEMSE
CANNAERTS-DOM	BLAASVELD	VAN ASBROECK Jan	KLEIN WILLEBROEK
DALLE-HAUCHECORNE	WILLEBROEK	VAN BUGGENHOUT Jozef	TISSSELT
DE BACKER Ivo	BERCHEM	VAN CAMPENHOUDT Raimond	TISSSELT
DE BOECK Etienne	PUURS	VAN CAUTER Alain	WILLEBROEK
DE BONDT Paul	REET	VAN DE VONDEL Gerda	WILLEBROEK
DE BORGER Ariane	WILLEBROEK	VAN DEN BOGAERT Claire	WILLEBROEK
DE BRUYN Irma	WILLEBROEK	VAN DER AA Eric	TISSSELT
DELALIEUX Sophie	KAPellen	VAN DER KRIEKEN Hendrik	MECHELEN
DEZAEGER A. dokter	WILLEBROEK	VAN DER TAELEN-DE BOECK	WILLEBROEK
FRANS Victor	HEINDONK	VAN INGELGEM Irena	BLAASVELD
GEUENS Natalie	BREENDONK	VAN INGHEM Marie-Jeanne	WILLEBROEK
HAUCHECORNE Viviane	WILLEBROEK	VAN PRAET-DAMMAN	BREENDONK
HERMANS Jan	TISSSELT	VAN ROY-DE WITTE	WILLEBROEK
HEYMANS Jef	WILLEBROEK	VERBIST Edith	DEURNE
JORDAENS Flor	PUURS	VERBRUGGEN Luc	MALLE
KETELS Carlos	WILLEBROEK	VERELST Jozef	WILLEBROEK
LEMMENS Guido	BREENDONK	VERSTREPEN Christiaan	WILLEBROEK
LEYS Kim	TISSSELT	VERSTREPEN Frans	WILLEBROEK
LUYCKX Luc	BORNEM	VLEMINCKX Albert	BLAASVELD
MAES Erna	WILLEBROEK	WAUMANS Eddy	OPPUURS
MOENS Eddy	WILLEBROEK	WYMEERS Harry	WILLEBROEK
PEETERS Jan	BREENDONK		

**Bedankt aan alle abonnees
en sponsors voor de steun aan
onze vereniging!!**

**Bij uw volgende
aankoop denk eens aan
onze sponsors !!!**

BOEKSKE

Overwinningsstraat 76 - Willebroek
Tel. 03/886.73.84

**Krantenronde
voor 7uur geleverd**

www.inforegio.be/bloemenwinkel-het-groene-huis-willebroek

Het
Groene
Huis
bloemen & planten

OPENINGSUREN

maandag	12u-18u
dinsdag	gesloten
woensdag	9u30-18u
donderdag	9u30-18u
vrijdag	9u30-18u
zaterdag	9u30-16u
zondag	8u30-13u

Bruidswerk

Geschenken Grafdecoraties

Bloemschik cursussen

Overwinningsstraat 163b, 2830 Willebroek
Tel: 03 860 10 17 GSM: 0478 480 735

JUWELEN
UURWERKEN

Jan Maes

L. De Naeyerplein 31
2830 Willebroek
03 886 86 26

Bruul 85
2800 Mechelen
015 20 15 21

www.jan-maes-mechelen.be

ELECTRO W. CLEEMPUT N.V.

- ALGEMENE ELECTRICITEITSWERKEN
RENOVATIE/NIEUWBOUW
- VERLICHTING
- VERWARMING
ERKEND VERDELER DIMPLEX
- HUISHOUDTOESTELLEN

Overwinningstraat 102 | 2830 Willebroek
tel. 03 886 77 37 | info@electrowcleemput.be

Bakkerij Philippe

Kerkstraat 26 - 2830 Willebroek

Tel. 03 886 65 09

4 broodautomaten

Baeckelmannsstraat: Centeabank
Kard. Cardijnlaan Tisselt
Vennestraat Willebroek
Bezelaerstraat Blaasveld

**KEUKENCENTER
MASURE**

KEUKENS - BADKAMERS - DRESSINGS

Kleine Amer 15
2870 Kalfort - Puurs
Tel: 03 889 22 48
info@keukensmasure.be

Openingsuren

MA-VRIJ
10u - 18u30

Zaterdag
10u - 17u00

Zondagen en Feestdagen
Gesloten

上海酒家

CHINEES RESTAURANT SHANGHAI

Stationsplein 2
2830 Willebroek
Tel. 03 886 74 96

Ruime parking

Heeft u allergenen, gelieve dit te melden
bij bestelling. Wij trachten u zo goed
mogelijk verder te helpen.

Maandag	17u30-21u30
Dinsdag	GESLOTEN
Woensdag	GESLOTEN
Donderdag	17u30-21u30
Vrijdag	17u30-21u30
Zaterdag	17u30-21u30
Zondag	12u00-14u00 17u30-21u30

BROODJES - KOFFIE - SALADBAR

EV!

BROODJES - WARME SNACKS - KOUDE SCHOTELS
- ONTBIJT - ONTBIJTMANDEN - BROODMANDEN -
KOFFIE - SALADBAR

Vanzelfsprekend leveren wij aan bedrijven.
Ook voor bedrijfsevenementen, meetings en privéfeesten
hebben wij de perfecte oplossing.

Bespaar uw kostbare tijd door uw broodjes telefonisch te
bestellen

Maak tevens gebruik van onze **SPAARKAART!**

OPENINGSUREN

maandag van 9 - 15u donderdag van 9 - 15u
dinsdag 9 - 15u vrijdag van 9 - 15u
woensdag van 7 - 15u zaterdag van 9 - 15u

zon- en feestdagen GESLOTEN!

L. De Naeyerplein 5, 2830 Willebroek
03 434 20 33 • 0485 36 11 27

Kristel & Robert
De Maeyer
Visspecialzaak
Traiteur

Openingsuren
wo tot vrij 9u-18u
zat 9u-17u
zon 9u-12u
Ook open op feestdagen 9u-12u
ma & di gesloten

Vooruitgangsstraat 106 - 2830 Willebroek
Tel: 03 860 93 31
www.visspecialzaak.be
info@visspecialzaak.be

Alle dagen culinair feest

Onze traiteurdienst - voor elke gelegenheid

van dyck

bed - bad - keukenlinnen
ondergoed - nachtkleding
naaiatelier - modeaccessoires

A. Van Landegemstraat 41
2830 Willebroek
Tel. 03/886.60.82

Ik lees Vaertlinck Contact al jaren van A tot Z en raad het aan elke Willebroekenaar aan.
Een abonnement kan al vanaf 20 euro

Met genegen groet,
Georges Van Dyck op zijn 92ste.

Hair Salon
Aphrodite
Nieuwstraat 23, 2830 Willebroek
Enkel op afspraak
Tel: 03/866.37.10

AD Willebroek

Dendermondsesteenweg 168/A
2830 Willebroek
Tel. 03 886 41 30

Openingsuren

Maandag	van 12u30 - 20u00	Vrijdag	van 08u00 - 20u00
Dinsdag	van 08u00 - 20u00	Zaterdag	van 08u00 - 20u00
Woensdag	van 08u00 - 20u00	Zondag	van 08u00 - 12u30
Donderdag	van 08u00 - 20u00	Feestdagen	van 08u00 - 12u30

rentaco

Rentaco Insurance BV
Onafhankelijk verzekeringsmakelaar

Rentaco Finance BV
AXA Bank-agent

Overwinningsstraat 34
2830 Willebroek
Tel: 03/886.77.20
Mail: david@rentaco.be

Onrs: 0541.431.036 en 0734.785.094

**FIETSEN
CLAESSENS**

Mechelsesteenweg 8
(aan de brug)
2830 Willebroek

Tel: 03/886 62 70 - 03/886 38 51

Openingsuren:

Dinsdag tot Vrijdag
09.00 tot 12.00 en van 13.30 tot 19.00

Zaterdag
09.00 tot 12.00 en van 13.30 tot 18.00

Maandag en Zondag
Gesloten

**Groep
Kerremans**

Overwinningsstraat 87 - 2830 Willebroek
+32 3 886 43 39 - info@groepkerremans.be
www.groepkerremans.be

 **Zakenkantoor
Kerremans**
UW VERZEKERINGSMAKELAAR

 Crelan

 **Vastgoed
Kerremans**
UW VASTGOEDMAKELAAR

WWW.KBC.BE

**Beestig
goeie
service.**

**KBC Verzekeringen
Spiessens & Wuyts bvba**

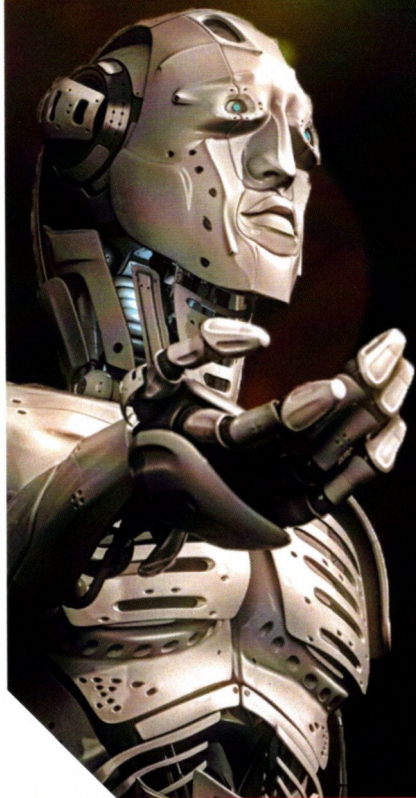
A. Van Landeghemplein 1
2830 Willebroek

03 866 17 38 - 0475.61.26.66

luc.spiessens2@verz.kbc.be

Verzekeringen

MT PRINT FACTORY

by MICROFILM TECHNIK

Dendermondsesteenweg 151/4
2830 Willebroek
03 866 25 25

www.mtprintfactory.be
print@mtprintfactory.be

DRUKWERK EN GRAFISCH ONTWERP

KOPIEREN, PRINTEN & AFWERKING

MICROFILM & SCANNING

NIEUW: TEXTIEL

WWW.MTPRINTSTORE.BE

zelfs gesloten zijn we open...